NORAKSTS
Lieta Nr. A 42489907
A 2582-08/21

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā, 2008.gada 29.februārī

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnese I.Petrovska,

piedaloties pieteicējas T.K. pilnvarotajam pārstāvim D.B.,
atbildētāja Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes Korupcijas novēršanas un apkarošanas biroja pilnvarotajai pārstāvei Violetai Zeppai-Priedītei,

atklātā tiesas sēdē 2008.gada 21.februārī Rīgā, Antonijas ielā 6, izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta pēc T.K. pieteikuma par Korupcijas novēršanas un apkarošanas biroja priekšnieka 2007.gada 2.aprīļa lēmuma Nr.1/3311 atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] Administratīvajā rajona tiesā 2007.gada 3.maijā saņemts T.K. (turpmāk – pieteicēja) pieteikums par Korupcijas novēršanas un apkarošanas biroja (turpmāk – atbildētājs) 2007.gada 2.aprīļa lēmuma Nr.1/3311 (turpmāk – Lēmums) atcelšanu.

[2] 2007.gada 7.maijā ar Administratīvās rajona tiesas tiesneses lēmumu pieteikums pieņemts un ierosināta administratīvā lieta.

[3] No lietas materiāliem secināms, ka:

[3.1] 2007.gada 16.februārī Korupcijas novēršanas un apkarošanas biroja Valsts amatpersonu darbības kontroles nodaļas galvenā speciāliste saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – LAPK) 246.pantu sastādīja pieteicējai protokolu par administratīvo pārkāpumu RD Nr.000195 par to, ka pieteicēja kā likuma „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā" 4.panta pirmās daļas 3.punktā minētā valsts amatpersona, savienojot no 2006.gada 18.aprīļa līdz šim brīdim Izglītības un zinātnes ministrijas parlamentārās sekretāres amatu ar UNESCO Latvijas Nacionālās komisijas Izglītības programmas padomes locekļa, UNESCO Starptautiskās izglītības biroja padomes locekļa arnatu un konsultatīvās padomes „Izglītība visiem" padomes locekļa amatu, kā arī, neinformējot par to augstāku amatpersonu un neiesniedzot minētājās institūcijās iesniegumus ar lūgumu atcelt viņu no amatiem, kuru savienošana ar parlamentārā sekretāra amatu ir aizliegta, nav ievērojusi likuma ,,Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā" 7.panta otrās daļas un 8.panta pirmās daļas 1. un 2.punkta prasības.

[3.2] 2007.gada 28.februārī Korupcijas novēršanas un apkarošanas biroja Valsts amatpersonu darbības kontroles nodaļas vadītājas vietnieks saskaņā ar LAPK 37.panta ceturto daļu, 244.pantu, 272.pantu un 275.panta pirmās daļas 1.punktu, kā arī Administratīvā procesa likuma 63.panta pirmās daļas 2.punktu, 65.un 66.pantu ar lēmumu Nr.870/1-24/28 nolēma par valsts amatpersonai noteikto amatu savienošanas ierobežojumu pārkāpšanu un amatu savienošanas izpildes kārtības neievērošanu saukt pieteicēju pie administratīvās atbildības pēc LAPK 166.[28] un 166.[30] panta un sodīt ar naudas sodu 100 latu apmērā.

Vienlaicīgi uzlika pieteicējai pienākumu novērst likuma „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā" 7.panta otrās daļas amatu savienošanas pārkāpumus.

[3.3] Minēto 2007.gada 28.februāra Korupcijas novēršanas un apkarošanas biroja Valsts amatpersonu darbības kontroles nodaļas vadītājas vietnieka lēmumu Nr.870/1-24/28 pieteicēja apstrīdēja atbildētājam, kurš ar Lēmumu to atstāja spēkā, bet pieteicējas iesniegumu noraidīja.

[4] Nepiekrītot atbildētāja Lēmumam pieteicēja iesniedza pieteikumu tiesā. Savā pieteikumā pieteicēja norāda, ka:

[4.1] atbildētājs, izskatot administratīvā pārkāpuma lietu un izvērtējot lietā esošos pierādījumus un pieņemot lēmumu, nav vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izvērtējuši visus apstākļus un lietā esošos pierādījumus, kā arī no tiem izrietošos objektīvos, racionālos un juridiskos apsvērumus, kā to prasa LAPK 244.pants.

[4.2] Pieteicēja norāda, ka faktus par pieteicējas līdzdalību (eksperts, valdes loceklis, Latvijas pārstāve, u.c.) Latvijas un starptautiskajās organizācijās un vienlaicīgu atrašanos Izglītības un zinātnes ministrijas parlamentārā sekretāra amatā, skatot tos katru atsevišķi, atbildētājs klasificēja kā likuma „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā" pārkāpumus.

Šādam situācijas novērtējumam pieteicēja nepiekrīt, jo konstatētie fakti jāskata kopsakarībā (kā to nosaka Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta sprieduma 12.punkts lietā SKA-155), nevis atsevišķi.

[4.3] Atbildētājs, izvērtējot situāciju un pieņemot lēmumu, nav izvērtējis pieteicējas kā Izglītības un zinātnes ministrijas parlamentārā sekretāra publiski tiesisko pienākumu un tiesību apjomu, bet gan šauri iztulkojis likuma „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā" normas.

Valsts amatpersonām, t.sk. parlamentāram sekretāram, pārstāvot valsti starptautiskā līmenī, prezentējot valsts nostādnes un vadlīnijas konkrētos jautājumos, jābūt apveltītam ne tikai ar administratīvām prasmēm un iemaņām (ierēdņa „birokrātiskā" puse), bet jāpārzina lietas augstā profesionālā līmenī. Pieteicēja, kā Izglītības un zinātnes ministrijas parlamentārais sekretārs, būdama konsultatīvās padomes „Izglītība visiem" padomes locekle, UNESCO Latvijas komisijas un Izglītības programmas padomes locekle, Latvijas pārstāve UNESCO Starptautiskā izglītības biroja padomē, Eiropas Pieaugušo izglītības asociācijas valde locekle, nodrošina savu profesionālo līmeni un kompetenci atbilstoši Latvijas Republikas, Izglītības un zinātnes ministrijas, sabiedrības interesēm. Gadījumā, ja formālas (šaura un burtiska likuma tulkošana un interešu konflikta konstatēšana) pieejas dēļ būs spiesta norobežoties no līdzdalības iepriekš minētajās starptautiskajās un sabiedriskajās organizācijās, cietīs valsts un sabiedrības intereses.

[4.4] Jebkurā gadījumā, kad vispārējais tiesību princips vai vairāki šādi principi ir piemērojami attiecībā uz konkrētas rakstītās tiesību normas regulēšanas priekšmetu (šajā gadījumā amatpersonas interešu konflikts), norma jāiztulko tādā veidā, kas visvairāk atbilst šim principam vai principiem. Pieteicēja norāda, ka atbildētājs jēdzienu „amats" tulkojuši, izmantojot tikai gramatisko interpretācijas metodi, pretēji Administratīvā procesa likuma 8.panta prasībām.

Apstāklis, ka vienlaicīgi pieteicēja ir Izglītības un zinātnes ministrijas parlamentārā sekretāre un konsultatīvās padomes „Izglītība visiem" padomes locekle, UNESCO Latvijas komisijas un Izglītības programmas padomes locekle, Latvijas pārstāve UNESCO Starptautiskā izglītības biroja padomē, Eiropas Pieaugušo izglītības asociācijas valdes locekle, nekādā mērā nerada interešu konfliktu likuma „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā" (likuma 1.panta 5.punkts) izpratnē.

Ja, saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 17.panta pirmās daļas 4.punktu, lieto teleoloģisko metodi (jēgas un mērķa) interpretācijas metodi, tad pieteicējas līdzdalība šajās organizācijās nav interpretējamas kā amats likuma „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā" izpratnē (likuma 1.panta 1.punkts). Pieteicējai nav darba vai dienesta tiesisko attiecību, kā arī viņa nesaņem atalgojumu un/vai citus materiālus labumus sev vai radiniekiem. Pieteicējas līdzdalība minētajās organizācijās tikai sekmē kompetentu priekšlikumu koleģiālu izstrādi izglītības jomas uzlabošanai, jo augstāk minētās institūcijas dibinātas un darbojas vienīgi sabiedrības izglītošanās interesēs.

[4.5] Atbildētājs pieņemot lēmumu, nav ņēmis vērā, ka:

a) Gadījumos, kad pastāvēja reāls amatpersonas interešu konflikts, pieteicēja rīkojusies godprātīgi, un izbeigusi atlīdzības attiecības, proti, laikā no 2004.gada 1.septembra līdz 2006.gada 1.jūnijam pildīja konsultatīvās padomes „Izglītība visiem" izpilddirektora pienākumus, par ko saņēma atalgojumu. Pēc 2006.gada 1.jūnija šīs darba attiecības pārtrauca.

b) Pieteicēja, atbilstoši Ministru kabineta 2002.gada 22.oktobra noteikumiem Nr.478 „Par valsts amatpersonu deklarācijām", iesniedzot amatpersonas deklarācijas, ir norādījusi visas institūcijas un sabiedriskās organizācijas, kurās darbojas. Pie tam, amatpersonas deklarācijās redzams, ka pieteicēja veica savus pienākumus sabiedriskā kārtā un atalgojumu par to nesaņēma.

c) Likumdevējs, atzīstot nepilnības likumdošanā, ka patreiz amatpersonas, t.sk. parlamentārais sekretārs, ja tie vienlaicīgi bez atlīdzības pilda pienākumus sabiedriskās un starptautiskās organizācijās, formāli nonāk interešu konfliktā, sagatavojis likumprojektu otrajam lasījumam „Grozījumi likumā „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā"". Likumprojektā likumdevējs jau ir iestrādājis normu, ka parlamentāriem sekretāriem ir atļauts savienot valsts amatpersonas amatu ar amatu sabiedriskajā, politiskajā vai reliģiskajā organizācijā (7.panta otrās daļas 2.punkts). Tādejādi likumdevējs, ņemot vērā valsts intereses, cenšas novērst šī brīža divdomīgo situāciju.

[4.6] Pieteicēja norāda, ka atbildētājs pieņemot lēmumu, nav izvērtējis UNESCO Latvijas Nacionālās komisijas tiesisko statusu un darbību, jo UNESCO ir ANO specializēta aģentūra izglītības, zinātnes, kultūras, komunikācijas un informācijas jautājumos. UNESCO konstitūcijā ir nosauktas trīs institūcijas, kurām ir lēmumu pieņemšanas tiesības — UNESCO Ģenerālā konference, UNESCO Izpildpadorne un Nacionālās komisijas (pamatuzdevums ir nodrošināt katras dalībvalsts sadarbību ar UNESCO un pārstāvēt dalībvalsts intereses organizācijas darbā).

Visā pasaulē Nacionālās komisijas izveido, pamatojoties uz UNESCO konstitūcijas 7.pantu. Tas nozīmē, ka Nacionālā komisija ir katras dalībvalsts izveidota institūcija sadarbībai ar UNESCO, un tādejādi komisijas tiesisko statusu nosaka, pamatojoties uz katras valsts iekšējo normatīvo aktu sistēmu. Nacionālās komisijas ir unikāls institucionāls orgāns ANO sistēmā, kuram nav līdzīga nevienā citā ANO sistēmas organizācijā, fondā vai institūcijā.

Saskaņā ar 1994.gada 24.novembra LR Saeimas likumu „Par UNESCO Latvijas nacionālās komisijas Satversmes apstiprināšanu", Nacionālajai komisijai ir juridiskas personas statuss, un tā ir neatkarīga Latvijas Republikas bezpeļņas organizācija ar valdības konsultatīvas iestādes funkcijām, kuras darbību finansē valsts un regulē LR likumi un starptautiskās konvencijas.

Tādejādi, izvērtējot parlamentārā sekretāra amata savienošanu ar UNESCO Latvijas komisijas un Izglītības programmas padomes locekles amatu, Latvijas pārstāves funkcijām UNESCO Starptautiskā izglītības biroja padomē, jāņem vērā likuma „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā" 7.panta otrās daļas 5.punkta nosacījumi, kas atļauj ieņemt šos amatus.

[5] Administratīvajā rajona tiesā 2007.gada 12.martā saņemti atbildētāja rakstveida paskaidrojumi. Atbildētājs pieteikumu neatzīst un uzskata par nepamatotu turpmāk minēto apsvērumu dēļ.

[5.1] Atbildētājs norāda, ka, pieņemot Lēmumu ir ievērojis procesuālās un materiālās tiesību normas, un konstatēja, ka saskaņā ar likuma „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā" 4.panta pirmās daļas 3.punktu parlamentārais sekretārs ir uzskatāms par valsts amatpersonu, kurai ir saistoši minētājā likumā valsts amatpersonām noteiktie ierobežojumi un aizliegumi.

Saskaņā ar likuma „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā" 7.panta otro daļu parlamentārais sekretārs var savienot savu valsts amatpersonas amatu tikai ar:

1) amatu, kuru viņš ieņem saskaņā ar likumu vai Saeimas apstiprinātajiem starptautiskajiem līgumiem;

2) amatu sabiedriskajā, politiskajā vai reliģiskajā organizācijā;

3) pedagoga, zinātnieka, ārsta vai radošo darbu;

4) citu amatu vai darbu Saeimā vai Ministru kabinetā, ja to nosaka Saeimas un tas institūciju lēmumi, Ministru kabineta noteikumi vai rīkojumi;

5) amatu, kuru viņi ieņem starptautiskajās organizācijās un institūcijās, ja to nosaka Saeimas lēmumi, Ministru kabineta noteikumi vai rīkojumi.

Līdz ar to atbildētājs secināja, ka pieteicējai no 2006.gada 18.aprīļa līdz lēmuma pieņemšanas brīdim bija saistoši likuma „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā" 7.panta otrajā daļā parlamentārajam sekretāram noteiktie amatu savienošanas ierobežojumi.

[5.2] Izskatot pieteicējas sūdzību par Korupcijas novēršanas un apkarošanas biroja Valsts amatpersonu darbības kontroles nodaļas vadītājas vietnieka 2007.gada 28.februāra lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā Nr.870/1-24/28 un izvērtējot minētā lēmuma tiesiskumu un pamatotību, atbildētājs konstatēja, ka Korupcijas novēršanas un apkarošanas biroja Valsts amatpersonu darbības kontroles nodaļas vadītājas vietnieks ir pamatoti konstatējis, ka:

1) pieteicēja kā Izglītības un zinātnes ministrijas parlamentārā sekretāre, savienojot valsts amatpersonas amatu ar UNESCO Starptautiskā izglītības biroja padomes locekļa

amatu, amatu konsultatīvajā padomē „Izglītība visiem" un UNESCO Latvijas Nacionālās komisijas Izglītības programmas padomes locekļa amatu, ir pārkāpusi likuma „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā" 7.panta otrajā daļā parlamentārajam sekretāram noteiktos amatu savienošanas ierobežojumus;
2) pieteicēja, 2006.gada 18.aprīlī stājoties Izglītības un zinātnes ministrijas parlamentārā sekretāra amatā, saskaņā ar likuma „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā" 8.panta pirmās daļas 1. un 2.punktu neinformējot Ministru prezidentu par to, ka viņa ieņem amatus, kuru savienošana ar parlamentārā sekretāra amatu nav atļauta un neiesniedzot UNESCO Latvijas Nacionālajai komisijai iesniegumu ar lūgumu atcelt viņu no UNESCO Latvijas Nacionālās komisijas Izglītības programmas padomes locekļa amata un no UNESCO Starptautiskā izglītības biroja padomes locekļa amata, kā arī konsultatīvajai padomei „Izglītība visiem" iesniegumu ar lūgumu atbrīvot viņu no padomes locekļa amata, ir pārkāpusi likuma „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā" 8.panta pirmās daļas 1. un 2.punkta prasības.

[5.3] Vienlaikus atbildētājs konstatēja, ka, izvērtējot lietas materiālus, Korupcijas novēršanas un apkarošanas biroja Valsts amatpersonu darbības kontroles nodaļas vadītājas vietnieks ir ņēmis vērā, ka 2006.gada 22.maijā (vēstules JNr.1/4894) atbildētājs jau informēja pieteicēju, ka viņa nevar savienot parlamentārā sekretāra amatu ar konsultatīvās padomes „Izglītība visiem" padomes locekļa jamatu, kā arī, ka atbildētājs ir lūdzis nosūtīt papildus informāciju, lai izvērtētu, vai pieteicēja var savienot parlamentārā sekretāra amatu ar UNESCO Latvijas Nacionālās komisijas Izglītības programmas padomes locekļa amatu.

[5.4] Atbildētājs konstatējis, ka Korupcijas novēršanas un apkarošanas biroja Valsts amatpersonu darbības kontroles nodaļas vadītājas vietnieks pamatoti ir izvērtējis katra lietā konstatētā amata, kuru ieņem pieteicēja, savienošanas pieļaujamību ar viņas valsts amatpersonas amatu, jo nepieciešams izvērtēt, vai attiecīgā amatu savienošana ir tiesiski iespējama, t.i, vai to savienošanu pieļauj likuma „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā" 7.panta otrajā daļā noteiktie nosacījumi.

[5.5] Atbildētājs norāda, ka likuma „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā" uzdevums ir, nosakot valsts amatpersonām speciālus ierobežojumus un aizliegumus, novērst interešu konflikta rašanās iespēju. Proti, ar aizliegumu un ierobežojumu palīdzību novērst situācijas, kurās valsts amatpersonas var nonākt interešu konfliktā. Viens no novēršanas mehānismiem ir amatu savienošanas ierobežojumi. Aizliedzot vai ierobežojot valsts amatpersonai ieņemt noteiktos amatus, tiek novērstas iespējamās situācijas, kad valsts amatpersona var nonākt interešu konflikta situācijā.

Ņemot vērā Valsts pārvaldes iekārtas likumā parlamentārajam sekretāram noteikto kompetenci un minētā amata vietu amatpersonu hierarhijā, likuma „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā" 7.panta otrajā daļā parlamentārajam sekretāram kā amatpersonai, kas ieņem atbildīgu stāvokli, ir noteikti stingri amatu savienošanas ierobežojumi.

Ievērojot minēto, parlamentārajam sekretāram ir atļauts savienot attiecīgo amatu tikai ar likuma 7.panta otrajā daļā minētajiem amatiem. Atbildētājs uzskata, ka minētā likuma 7.panta otrajā daļā ietvertais amatu uzskatījums ir pilnīgs, līdz ar to, izņēmumi no tā nav pieļaujami.

[5.6] Atbildētājs piekrīt pieteicējas secinājumam, ka parlamentāram sekretāram, pārstāvot valsti starptautiskā līmenī, prezentējot valsts nostādnes un

vadlīnijas konkrētos jautājumos, jābūt apveltītam ne tikai ar administratīvām prasmēm un iemaņām (ierēdņa „birokrātiskā" puse), bet jāpārzina lietas augstā profesionālā līmenī, taču vērš uzmanību, ka jebkurai personai, stājoties valsts amatpersonas amatā, ir jāizvērtē savas turpmākās darbības, lai nepieļautu valsts amatpersonām normatīvajos aktos noteikto ierobežojumu un aizliegumu pārkāpumus, kā arī nodrošinātu noteikto pienākumu savlaicīgu izpildi.

Savukārt attiecībā uz pieteikumā norādīto amatu savienošanas pamatojumu, t.i., ka pieteicēja kā Izglītības un zinātnes ministrijas parlamentārais sekretārs, būdama konsultatīvas padomes „Izglītība visiem" padomes locekle, UNESCO Latvijas komisijas un Izglītības programmas padomes locekle, Latvijas pārstāve UNESCO Starptautiskā izglītības biroja padomē, Eiropas Pieaugušo izglītības asociācijas valde locekle, nodrošina savu profesionālo līmeni un kompetenci atbilstoši Latvijas Republikas, Izglītības un zinātnes ministrijas, sabiedrības interesēm, atbildētājs atzīmē, ka valsts amatpersonai, amata pienākumu pildīšanai un normatīvajos aktos noteikto funkciju, kas saistītas ar attiecīgo nozari, veikšanai, kā arī nepieciešamās profesionālās pieredzes nodrošināšanai, ir tiesības regulāri papildināt savas zināšanas, piedaloties semināros, iepazīstoties ar attiecīgajā nozarē izteiktajām zinātniskajām atziņām, kā arī citādā veidā nodrošināt savu profesionālo izaugsmi, turklāt arī, valsts amatpersonai ir tiesības saskaņā attiecīgās nozares regulējošiem normatīvajiem aktiem un vispārējām tiesību normām, kas regulē valsts pārvaldes iestāžu darbību, pieprasīt amata pienākumu veikšanai nepieciešamo informāciju no citārn institūcijām neatkarīgi no to padotības.

Tādējādi pieteicējai bija tiesības savu pienākumu pildīšanai un profesionālā līmeņa nodrošināšanai, neieņemot attiecīgus amatus lēmumā minētajās institūcijās, pieprasīt nepieciešamo informāciju par nostādnēm izglītības jautājumos.

Ievērojot minēto, atbildētājs nepiekrīt pieteicējas viedoklim, ka, norobežojoties no līdzdalības konsultatīvajā padomē „Izglītība visiem", UNESCO Latvijas komisijas un Izglītības programmas padomē, UNESCO Starptautiskā izglītības biroja padomē, Eiropas Pieaugušo izglītības asociācijas valdē, cietīs valsts un sabiedrības intereses, jo valsts amatpersonas, pārkāpjot likumā „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonas darbībā" noteiktos ierobežojumus, aizliegumus un nepildot tām normatīvajos aktos uzliktos pienākumus, rada sabiedrības neuzticību valsts amatpersonas darbībai kopumā, kā arī veicina sabiedrības šaubu rašanos par valsts amatpersonas darbības tiesiskumu un objektivitāti, pildot amata pienākumus, tādējādi, nodarot kaitējumu valsts un sabiedrības interesēm.

[5.7] Jāņem vērā, ka valsts amatpersonas vairāk kā jebkuras citas personas ir pakļautas dažādiem ierobežojumiem un aizliegumiem. Viens no likumā noteiktajiem ierobežojumiem, kas valsts amatpersonām ir jāievēro, attiecas uz amatu savienošanu (skat. Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2006,gada 18.oktobra sprieduma (lietā Nr.SKA-418/2006) 11.3.punkts).

Atbildētājs uzskata, ka likuma „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā" 7.panta otrā daļa skaidri un nepārprotami nosaka amatus un darbus, kuru savienošana ar parlamentārā sekretāra amatu ir atļauta.

Atbildētājs norāda, ka Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2004.gada 14.decembra spriedumā (lietā Nr.SKA-255) un Administratīvās rajona tiesas 2005.gada 5.septembra spriedumā lietā (Nr.A42146105; A581-05/9) par amatu savienošanas aizliegumu paredzošo normu interpretāciju atbilstoši likuma mērķiem skaidrots: „Interpretācija atbilstoši likuma mērķim nepieciešama tad, ja piemērojamā tiesību norma ar pietiekošu skaidrību nenosaka

tiesiskos apstākļus vai tiesiskās sekas. Konkrētajā gadījumā likuma mērķis skaidri atspoguļots piemērojamo normu tekstā. Tāpēc pieteicējas darbības papildus izvērtēšana atbilstoši likuma mērķim nav nepieciešama."

Līdz ar to pieteicējai, izlemjot jautājumu par valsts amatpersonas amata savienošanu ar citu amatu, pirms iespējamās amatu savienošanas ir jāizvērtē, vai minētā amata savienošana saskaņā ar likumu „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā" vai citu normatīvo aktu nav aizliegta un nav pretrunā ar valsts amatpersonai saistošajām ētikas normām.

Minētā tiesību norma neparedz valsts amatpersonai rīcības brīvību attiecībā uz amata savienošanas iespējamību, bet gan paredz valsts amatpersonas amata savienošanas ierobežojumu, kas, neatkarīgi no tā, vai konkrētajā gadījumā ir vai nav pastāvējis interešu konflikts, valsts amatpersonai ir obligāts un saistošs.

Šo viedokli apstiprina arī Administratīvās rajona tiesas 2005.gada 5.septembra spriedumā (lietā Nr.A42146105; A581-05/9) norādītais, ka pārkāpuma konstatēšanā nav jāpierāda reāla interešu konflikta esamība.

Līdz ar to pieteicējas pieteikumā minētais, ka vienlaicīga Izglītības un zinātnes ministrijas parlamentārā sekretāra un konsultatīvās padomes „Izglītība visiem" padomes locekles, UNESCO Latvijas Nacionālās komisijas Izglītības programmas padomes locekles, Latvijas pārstāves UNESCO Starptautiskā izglītības biroja padomē, Eiropas Pieaugušo izglītības asociācijas valde locekles amatu ieņešana, nekādā mērā nerada interešu konfliktu likuma „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā" (likuma 1.panta 5.punkts) izpratnē, minētājā gadījumā nav ņemams vērā.

Attiecībā uz pieteikumā norādīto, ka gadījumos, kad pastāvēja reāls amatpersonas interešu konflikts, pieteicēja rīkojusies godprātīgi, un izbeigusi atlīdzības attiecības, proti, laikā no 2004.gada 1.septembra līdz 2006.gada l.jūnijam pildījusi konsultatīvās padomes „Izglītība visiem" izpilddirektora pienākumus, par ko saņēmusi atalgojumu, papildus jau iepriekš minētajiem argumentiem, atbildētājs paskaidro, ka likuma „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā" 7.panta otrā daļa nosaka speciālos valsts amatpersonas amata savienošanas ierobežojumus, līdz ar to, neatkarīgi no tā, vai konkrētajā gadījumā ir vai nav pastāvējis interešu konflikts, parlamentārajam sekretāram ir saistošs minētajā tiesību normā paredzētais ierobežojums.

[5.8] Attiecībā par pieteicējas norādīto, ka viņas līdzdalība minētajās organizācijās nav interpretējama kā amats likuma „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā" izpratnē (likuma 1.panta 1.punkts) un viņai nav darba vai dienesta tiesisko attiecību, kā arī viņa nesaņem atalgojumu un/vai citus materiālus labumus sev vai radiniekiem, atbildētājs norāda, ka Latviešu literārās valodas vārdnīcā amata jēdziens lietots vairākās nozīmēs: 1) kvalificēts darbs, arī nodarbošanās -dažādu izstrādājumu ražošana ar rokām, piemēram, galdnieka, kurpnieka un drēbnieka amats; 2) jebkurš kvalificēts darbs; nodarbošanās; profesija, arods, piemēram, skolotāja vai ārsta amats; 3) dienesta stāvoklis, ieņemamā vieta (iestādē, uzņēmumā); 4) vēsturiskā nozīmē - cunftes, brālības amata zeļļi un amata meistari (Latviešu literārās valodas vārdnīca, l.sējums.- Rīga: izdevniecība Zinātne, 1972, 165.lpp.).

Vienlaikus, izmantojot tiesību normas teleoloģisko (jēgas un mērķa) interpretācijas metodi, lai noskaidrotu likuma „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā" 1.panta 1.punktā ietvertās normas, t.i., dotā termina „amats", jēgu, atbildētājssecināja, ka saskaņā ar likuma „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā" 1.panta 1.punktu amats ir darbs vai dienests noteiktu pilnvaru

ietvaros valsts vai pašvaldības iestādē, sabiedriskajā, politiskajā vai reliģiskajā organizācijā, kā arī komercsabiedrībā.

Ņemot vērā minēto un to, ka likums „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā" jēdzienu „amats" skaidro kā darbu vai dienestu noteiktu pilnvaru ietvaros, atbildētājs konstatēja, ka par amatu minētā likuma izpratnē ir uzskatāms jebkurš darbs vai dienests noteiktu pilnvaru ietvaros, kas paredz noteiktu darbību (pienākumu) veikšanu, neatkarīgi no tiesisko attiecību nodibināšanas veida.

Turklāt atalgojuma saņemšana par darba vai dienesta pildīšanu nav obligāts nosacījums darba vai dienesta atzīšanai par amatu. Ņemot vērā minēto, atbildētājs norāda, ka parlamentārajam sekretāram aizliegts savienot savu amatu ar citiem amatiem, kas nav minēti likumā „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā" 7.panta otrajā daļā, pat, ja par attiecīgo amatu pildīšanu amatpersona nesaņem atalgojumu.

[5.9] Attiecībā par pieteicējas sūdzībā norādīto, ka viņa, iesniedzot amatpersonas deklarācijas, ir norādījusi visas institūcijas un sabiedriskās organizācijas, kurās viņa darbojas, atbildētājs paskaidro, ka tas, ka valsts amatpersona saskaņā ar likuma „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā" 25.panta otro daļu ik gadu līdz 1.aprīlim iesniedz valsts amatpersonas deklarāciju, nenozīmē, ka gadījumā, ja viņa nav saņēmusi informāciju no kompetentās iestādes par deklarācijā norādīto ziņu pārbaudi, viņa var uzskatīt, ka viņas darbībās nav konstatēti likuma „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā" noteikto ierobežojumu, aizliegumu un pienākumu pārkāpumi.

Saskaņā ar likuma „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā" 28.panta otro daļu Korupcijas novēršanas un apkarošanas birojam šā likuma 23.panta otrajā daļā paredzētajos gadījumos ir pienākums pārbaudīt, vai deklarācijā ir norādītas ziņas, kas liecina par šajā likumā noteikto ierobežojumu pārkāpšanu, taču nenosaka, ka valsts amatpersonu deklarāciju pārbaude veicama ik gadu. Birojs pārbauda valsts amatpersonas deklarācijas izlases kārtībā, kā arī uz iesniegumu un sūdzību pamata.

Līdz ar to pieteicēja nevarēja uzskatīt, ka, ja reiz viņa deklarācijā ir norādījusi ziņas par ieņemamajiem amatiem, tad viņas darbībās nav konstatējami likuma „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā" noteikto ierobežojumu, aizliegumu un pienākumu pārkāpumi.

[5.10] Atbildētājs norāda, ka nav ņemams vērā pieteicējas pieteikumā norādītais, ka likumdevējs, ņemot vērā valsts intereses un atzīstot nepilnības likumdošanā,t.i, patreiz amatpersonas, ja vienlaicīgi bez atlīdzības pilda pienākumus sabiedriskajās un starptautiskajās organizācijās, formāli nonāk interešu konfliktā, sagatavojis likumprojektu otrajam lasījumam „Grozījumi likumā „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā"", kas paredz, ka parlamentāriem seretāriem ir atļauts savienot valsts amatpersonas amatu ar amatu sabiedriskajā, politiskajā vai reliģiskajā organizācijā (7.panta otrās daļas 2. punkts), jo valsts amatpersonai jārīkojas atbilstoši spēkā esošo normatīvo aktu prasībām, t.i., atbilstoši šobrīd spēkā esošajam likumam „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā".

Turklāt atbildētājs norāda, ka šobrīd spēkā esošā likuma „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā" 7.panta otrās daļas 2.punkts jau paredz, ka parlamentārajiem sekretāriem ir atļauts savienot valsts amatpersonas amatu ar amatu sabiedriskajā, politiskajā vai reliģiskajā organizācijā.

Atbildētājs informē, ka likumprojektā „Grozījumi likumā „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā"", kas 2007.gada 19.aprīlī ir pieņemti otrajā lasījumā, ir paredzēts precizēt un papildināt 7.panta otro daļu, nosakot, ka parlamentārajiem sekretāriem ir atļauts savienot valsts amatpersonas amatu ar amatu arodbiedrībā, biedrībā vai nodibinājumā, politiskajā partijā, politisko partiju apvienībā vai reliģiskajā, ka arī pedagoga, zinātnieka, ārsta, profesionāla sportista un radošo darbu.

[5.11] Atbildētājs neiekrīt pieteicējas norādītajiem argumentiem un paskaidro, ka izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, izvērtēja pieteicējas valsts amatpersonas amata savienošanas ar amatu UNESCO Latvijas Nacionālās komisijas izglītības ekspertu grupas eksperta un Izglītības programmas padomes locekļa amatu pieļaujamību.

Izvērtējot parlamentārā sekretāra amata savienošanu ar UNESCO Latvijas Nacionālās komisijas izglītības ekspertu grupas eksperta amatu, tika konstatēts, ka pieteicēja kā Latvijas Universitātes Pedagoģijas un psiholoģijas institūta direktore minētajā amatā ir iecelta 2000.gada 8.martā ar UNESCO Latvijas Nacionālās komisijas asamblejas lēmumu Nr.6, 2002.gada 7.februārī ar UNESCO Latvijas Nacionālās komisijas asamblejas lēmumu Nr.30 ir apstiprināta par Izglītības programmas padomes locekli un ar 2004.gada 25.maija lēmumu Nr.11 ir atkārtoti apstiprināta par programmas padomes locekli.

Saskaņā ar UNESCO Latvijas Republikas Nacionālās komisijas Satversmes, kas 1994.gada 24.novembrī Saeimā apstiprināta ar likumu „Par UNESCO Latvijas Republikas Nacionālās komisijas Satversmes apstiprināšanu" 1.punktu UNESCO Latvijas Republikas Nacionālās komisijai ir juridisks personas statuss. Tā ir neatkarīga Latvijas Republikas bezpeļņas institūcija ar valdības konsultatīvās iestādes funkcijām, kuras darbību finansē valsts un regulē Latvijas Republikas likumi un starptautiskās konvencijas. Savukārt minētās komisijas sastāvu nosaka UNESCO Latvijas Republikas Nacionālās komisijas Satversmes 5.punkts. Iepazīstoties ar minētās satversmes 5.punkta saturu, tika konstatēts, ka šajā punktā nav paredzēts, ka minētās komisijas sastāvā jābūt Izglītības un zinātnes ministrijas parlamentārajam sekretāram.

Ievērojot minēto, atbildētājs, izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, konstatēja, ka UNESCO Latvijas Nacionālās komisijas Izglītības programmas padomes locekļa amats nav uzskatāms par amatu, kuru pieteicēja ieņem saskaņā ar likumu vai Saeimas apstiprinātajiem līgumiem, jo neviens no likumiem vai starptautiskajiem līgumiem nenosaka, ka UNESCO Latvijas Nacionālās komisijas Izglītības programmas padomē jābūt Izglītības un zinātnes ministrijas parlamentārajam sekretāram.

Vienlaikus uz minēto amatu neattiecas arī likuma „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā" 7.panta otrās daļas 4.punkta nosacījumi, jo tas nav amats Saeimā vai Ministru kabinetā un minētajā amatā pieteicēja nav iecelta saskaņā ar Saeimas lēmumu, Ministru kabineta noteikumiem vai rīkojumiem. Minētais amats nav uzskatāms arī par amatu sabiedriskajā, reliģiskajā vai politiskajā organizācijā, kā arī šis darbs nav pedagoga, zinātnieka, ārsta vai radošais darbs.

Tādējādi, izskatot administratīvā pārkāpuma lietu un pieņemot lēmumu, atbildētājs konstatēja, ka pieteicēja nevar savienot parlamentārā sekretāra amatu ar UNESCO Latvijas Nacionālās komisijas Izglītības programmas padomes locekļa amatu un, savienojot minētos amatus, pieteicēja pārkāpj likuma „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā" 7.panta otrajā daļā parlamentārajam sekretāram noteiktos amatu savienošanas ierobežojumus.

Ņemot vērā minēto, atbildētājs nepiekrīt pieteicējas viedoklim, ka, izvērtējot parlamentārā sekretāra amata savienošanu ar UNESCO Latvijas komisijas un Izglītības programmas padomes locekles amatu, Latvijas pārstāves funkcijām UNESCO Starptautiskā izglītības biroja padomē, saskaņā ar likuma „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā" 7.panta otrās daļas 5. punkta nosacījumiem, viņai ir atļauts ieņemt šos amatus, jo neviens no Saeimas lēmumiem, Ministru kabineta noteikumiem vai rīkojumiem neparedz, ka minētajās institūcijās amatu ieņem tieši Izglītības un zinātnes ministrijas parlamentārais sekretārs.

[5.12] Vienlaikus atbildētājs atzīmē, ka likumdevējs, nosakot likuma „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā" 7.panta otrās daļas 1.punktā valsts amatpersonas amata savienošanas ierobežojumus, ir paredzējis iespēju parlamentārajam sekretāram savienot amatu jebkurā institūcijā vai organizācijā, neatkarīgi no tās statusa, tikai ar nosacījumu, ka minēto amatu viņi ieņem saskaņā ar likumu vai Saeimas apstiprinātajiem starptautiskajiem līgumiem.

Taču jāņem vērā, ka amats, kuru valsts amatpersona ieņem saskaņā ar likumu vai Saeimas apstiprinātajiem starptautiskajiem līgumiem, ir saprotams kā amats, kura ieņemšana attiecīgajai amatpersonai tieši atrunāta likumā. Piemēram, likuma „Par Centrālo vēlēšanu komisiju" 2.pants paredz, ka viens no Centrālās vēlēšanu komisijas locekļiem ir tiesnesis, kuru no tiesnešu vidus ievēlē Augstākā tiesa. Tas vien, ka kāda persona ir iecelta vai ievēlēta amatā likumā noteiktā kārtībā, nenozīmē, ka tā ieņem amatu saskaņā ar likumu. Pretējā gadījumā arī amats, kuru persona ieņemtu Darba likumā noteiktajā kārtībā, varētu tikt uzskatīts par amatu, kuru amatpersona ieņem saskaņā ar likumu. Tādā gadījumā amatu savienošanas ierobežojumu noteikšana pilnībā zaudētu savu jēgu (skat. Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2004.gada 14.decembra spriedums (lietā Nr.SKA-255; AA94-04/4)).

[6] Tiesas sēdē pieteicējas pilnvarotais pārstāvis pieteikumu uzturēja pamatojoties uz tajā minētajiem argumentiem.

Tiesas sēdē atbildētāja pilnvarotā pārstāve pieteikumu neatzina pamatojoties uz Lēmumā un rakstveida paskaidrojumos tiesai minētajiem apsvērumiem.

Motīvu daļa

[7] Pārbaudījusi lietas materiālus un noklausījusies administratīvā procesa dalībnieku paskaidrojumus, tiesa atzīst, ka pieteicējas pieteikums ir nepamatots un noraidāms turpmāk minēto apsvērumu dēļ.

[8] Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 103.pantu administratīvā procesa tiesā būtība ir tiesas kontrole pār iestādes izdota administratīvā akta vai faktiskās rīcības tiesiskumu vai lietderības apsvērumiem rīcības brīvības ietvaros. Administratīvajā procesā tiesa noskaidro, vai administratīvais akts un iestādes faktiskā rīcība atbilst Administratīvā procesa likuma un citām tiesību normām.

[9] Lēmums, pamatojoties uz kuru pieteicēja sodīta saskaņā ar LAPK $166.^{28}$ un $166.^{30}$ pantu, ir personai, konkrēti pieteicējai, nelabvēlīgs administratīvs akts un kā tādam tam jāatbilst Administratīvā procesa likuma 67.pantam.

Administratīvā akta, kurā uzlikts administratīvais sods, izdošana saistīta ar noteikta procesa, kas noteikts Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksā, ievērošanu.

[10] LAPK 272.pants nosaka, ka institūcijai (amatpersonai), izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, jānoskaidro, vai ir izdarīts administratīvais pārkāpums, vai attiecīgā persona ir vainīga tā izdarīšanā, vai šo personu var saukt pie administratīvās atbildības, vai ir atbildību mīkstinoši un pastiprinoši apstākļi, vai ir nodarīts mantisks zaudējums, kā arī jānoskaidro citi apstākļi, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

Tiesa konstatē, ka lietā nav strīda par to, ka pieteicēja, pildot Izglītības un zinātnes ministrijas valsts sekretāres amata pienākumus saskaņā ar likuma „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā" 4.panta pirmās daļas 3.punktu ir uzskatāma par valsts amatpersonu.

No lietas materiāliem un procesa dalībnieku tiesas sēdē sniegtajiem paskaidrojumiem izriet, ka lietā ir strīds par to, vai ir izdarīts administratīvais pārkāpums, proti, vai pieteicēja ir ievērojusi likuma „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā" 7.panta otrajā daļā valsts amatpersonai noteiktos amatu savienošanas ierobežojumus.

[11] No lietas materiāliem un procesa dalībnieku paskaidrojumiem tiesa konstatē šādus faktiskos apstākļus:

[11.1] Pieteicēja Izglītības un zinātnes ministrijas parlamentārā sekretāra amatā ir iecelta 2006.gada 18.aprīļa Ministru kabineta rīkojumu Nr.178 Par T.Koķi" (lietas lapa 49, pielikums Nr.1) un atkārtoti ar 2006.gada 14.novembra Ministru kabineta rīkojumu Nr.537 „Par T.Koķi" (lietas lapa 108, pielikums Nr.1).

[11.2] No 2004.gada 9.jūlija līdz 2006.gada 1.jūnijam pildīja konsultatīvās padomes „Izglītība visiem" izpilddirektora amata pienākumus (lietas lapa 53-56, pielikums Nr.1).

[11.3] No 2005.gada 15.februāra līdz šim brīdim ieņem konsultatīvās padomes „Izglītība visiem" padomes locekļa amatu (lietas lapa 6-7; 70-72, pielikums Nr.1).

[11.4] No 2000.gada 8.marta līdz šim brīdim ieņem UNESCO Latvijas Nacionālās komisijas Izglītības ekspertu grupas eksperta, bet vēlāk Izglītības programmas padomes locekļa, amatu (lietas lapa 1-2; 57-58, pielikums Nr.1).

[11.5] No 2005.gada 7.septembra līdz šim brīdim saskaņā ar UNESCO Latvijas Nacionālās komisijas Asamblejas 2005.gada 7.septembra lēmumu Nr.10 „Par Latvijas kandidatūru UNESCO Starptautiskā Izglītības biroja (Ženēvā) padomei" ir Latvijas pārstāve UNESCO Starptautiskā izglītības biroja padomē (lietas lapa 3; 77-86, pielikums Nr.1).

[11.6] 2006.gada 9.maijā pieteicēja vērsusies pie atbildētāja ar iesniegumu par skaidrojuma sniegšanu (lietas lapa 114, pielikums Nr.1), uz ko atbildētājs 2006.gada 22.maijā sniedzis pieteicējai atbildi Nr.1/4894 Par likuma „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā" piemērošanu (lietas lapa11-113, pielikums Nr.1).

[11.7] No 2006.gada 18.novembra līdz šim brīdim ieņem Eiropas Pieaugušo izglītības asociācijas valdes locekļa amatu.

[11.8] Atbildētājs 2007.gada 16.janvārī pieprasījis Valsts kancelejai informāciju par to, vai pieteicēja rakstveidā ir informējusi Ministru kabinetu vai Ministru prezidentu par to, ka ieņem amatus (pilda uzņēmuma līgumu vai pilnvarojumu), kuru savienošana ar parlamentārā sekretāra amatu nav atļauta (lietas lapa 4, pielikums Nr.1).

Uz minēto pieprasījumu 2007.gada 27.janvārī atbildētājs saņēmis Valsts kancelejas atbildi, kurā norādīts, ka pieticēja no 2006.gada 18.aprīļa līdz šim brīdim, proti, 2007.gada 16.janvārim, nav rakstveidā informējusi Ministru prezidentu par to, ka ieņem vēl kādus amatus papildus parlamentārā sekretāra amatam (lietas lapa 5, pielikums Nr.1).

[11.9] 2007.gada 16.februārī Korupcijas novēršanas un apkarošanas biroja Valsts amatpersonu darbības kontroles nodaļas galvenā speciāliste pamatojoties uz Korupcijas novēršanas un apkarošanas biroja Valsts amatpersonu darbības kontroles nodaļas galvenās speciālistes 2007.gada 2.februāra ziņojumu Nr.16 (lietas lapa 59-62, pielikums Nr.1) saskaņā ar LAPK 246.pantu sastādīja pieteicējai protokolu par administratīvo pārkāpumu RD Nr.000195 par to, ka pieteicēja kā likuma „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā" 4.panta pirmās daļas 3.punktā minētā valsts amatpersona, savienojot no 2006.gada 18.aprīļa līdz šim brīdim Izglītības un zinātnes ministrijas parlamentārās sekretāres amatu ar UNESCO Latvijas Nacionālās komisijas Izglītības programmas padomes locekļa, UNESCO Starptautiskās izglītības biroja padomes locekļa arnatu un konsultatīvās padomes „Izglītība visiem" padomes locekļa amatu, kā arī, neinformējot par to augstāku amatpersonu un neiesniedzot minētājās institūcijās iesniegumus ar lūgumu atcelt viņu no amatiem, kuru savienošana ar parlamentārā sekretāra amatu ir aizliegta, nav ievērojusi likuma „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā" 7.panta otrās daļas un 8.panta pirmās daļas 1. un 2.punkta prasības (lietas lapa 64-69, pielikums Nr.1).

[11.10] Pieteicējas 2007.gada 22.februāra paskaidrojums par administratīvā pārkāpuma protokolā konstatēto amatu savienošanas ierobežojumu pārkāpumu (lietas lapa 87-89, pielikums Nr.1).

[11.11] 2007.gada 28.februārī Korupcijas novēršanas un apkarošanas biroja Valsts amatpersonu darbības kontroles nodaļas vadītājas vietnieks saskaņā ar LAPK 37.panta ceturto daļu, 244.pantu, 272.pantu un 275.panta pirmās daļas 1.punktu, kā arī Administratīvā procesa likuma 63.panta pirmās daļas 2.punktu, 65.un 66.pantu ar lēmumu Nr.870/1-24/28 nolēma par valsts amatpersonai noteikto amatu savienošanas ierobežojumu pārkāpšanu un amatu savienošanas izpildes kārtības neievērošanu saukt pieteicēju pie administratīvās atbildības pēc LAPK 166.^{28} un 166.^{30} panta un sodīt ar naudas sodu 100 latu apmērā.

Vienlaicīgi uzlika pieteicējai pienākumu novērst likuma „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā" 7.panta otrās daļas amatu savienošanas pārkāpumus. (lietas lapa 6-14).

[11.12] Minēto 2007.gada 28.februāra Korupcijas novēršanas un apkarošanas biroja Valsts amatpersonu darbības kontroles nodaļas vadītājas vietnieka lēmumu Nr.870/1-24/28 pieteicēja apstrīdēja atbildētājam (lietas lapa 95-99, pielikums Nr.1), kurš ar Lēmumu to atstāja spēkā, bet pieteicējas iesniegumu noraidīja (lietas lapa 20-39).

[11.13] Tiesas sēdē pieteicēja iesniedza Ministru prezidenta biroja 2007.gada 1.marta pieteicējai adresētu vēstuli Nr.47/SAN-714, kurā norādīts, ka Ministru prezidents ir iepazinies ar pieteicējas 2007.gada 21.februāra iesniegumu saistībā ar likuma „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā" 7.panta otrās daļas, kā arī 8.panta pirmās daļas 1. un 2.punkta iespējamo pārkāpšanu. Sniegtā informācija pieņemta zināšanai. (lietas lapa 64)

[12] Tiesa konstatē, ka atbildētājs ir atzinis, ka pieteicēja ir savienojusi savu valsts amatpersonas amatu, proti, Izglītības un zinātnes ministrijas parlamentārās

sekretātres amatu, no 2006.gada 18.aprīļa līdz šim brīdim ar UNESCO Latvijas Nacionālās komisijas Izglītības programmas padomes locekļa, UNESCO Starptautiskās izglītības biroja padomes locekļa amatu un konsultatīvās padomes „Izglītība visiem" padomes locekļa amatu, kā arī, kā arī nav informējusi par to augstāku amatpersonu un nav iesniegusi iesniegumus minētājās institūcijās ar lūgumu atcelt viņu no amatiem, kuru savienošana ar parlamentārā sekretāra amatu ir aizliegta.

Tādējādi atbildētājs ir konstatējis, ka pieteicēja nav ievērojusi likuma „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā" 7.panta otrās daļas un 8.panta pirmās daļas 1. un 2.punkta prasības.

Ievērojot minēto, ar Lēmumu pieteicējai piemērots administratīvais naudas sods 100 latu apmērā saskaņā ar LAPK 166.[28] un 166.[30]pantu.

[13] LAPK 166.[28]pants noteic, ka par neatļauta amata, uzņēmuma līguma vai pilnvarojuma izpildes neizbeigšanu likumā noteiktajā termiņā, – uzliek naudas sodu valsts amatpersonai no piecdesmit līdz divsimt piecdesmit latiem, atņemot tiesības ieņemt valsts amatpersonas amatus vai bez tā.

Savukārt LAPK 166.[30]pants noteic, ka par likumā noteikto komercdarbības, valsts amatpersonas amata savienošanas, pārstāvības, ienākumu gūšanas ierobežojumu vai tādu ierobežojumu pārkāpšanu, kuri noteikti attiecībā uz rīcību ar valsts vai pašvaldības mantu, kā arī par valsts amatpersonas funkciju veikšanu interešu konflikta situācijā, – uzliek naudas sodu valsts amatpersonai no piecdesmit līdz divsimt piecdesmit latiem, atņemot tiesības ieņemt valsts amatpersonas amatus vai bez tā.

[14] Kā izriet no lietas materiāliem un tiesas sēdē pieteicējas pārstāvja sniegtajiem paskaidrojumiem, pieteicēja nenoliedz, ka ieņem visus Lēmumā minētos amatus, tomēr uzskata, ka tādējādi nepieļauj LAPK 166.[28] un 166.[30]panta prasību pārkāpumus, minot sekojošus argumentus.

[14.1] Pieteicēja uzskata, ka minēto amatu savienošana nerada interešu konfliktu likuma „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā" (likuma 1.panta 5.punkts) izpratnē un šie amati tiek pildīti saskaņā ar likumu.

[14.2] Pieteicēja uzskata, ka viņas līdzdalība šajās organizācijās nav interpretējamas kā amats likuma „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā" izpratnē (likuma 1.panta 1.punkts).

[14.3] Pieteicēja atzīmē, ka viņas ievēlēšana/apstiprināšana sūdzībā minētajās institūcijās nav viņas privāta iniciatīva, bet gan valsts amatpersonu un/vai konkrēto institūciju iniciatīva.

Turklāt pieteicēja, atbilstoši Ministru kabineta 2002.gada 22.oktobra noteikumiem Nr.478 „Kārtība, kādā aizpildāmas, iesniedzamas, reģistrējamas un glabājamas valsts amatpersonu deklarācijas un aizpildāmi un iesniedzami valsts amatpersonu saraksti", iesniedzot amatpersonas deklarācijas, ir norādījusi visas institūcijas un sabiedriskās organizācijas, kurās viņa darbojas. Savus pienākumus šajos amatos pieteicēja veic sabiedriskā kārtā un atalgojumu par to nesaņem.

[14.4] Vienlaikus pieteicēja informē, ka 2007.gada 21.februārī viņa rakstiski par atbildētāja pārbaudi un izveidojušos situāciju informēja Ministru prezidentu. Savā iesniegumā viņa norādījusi, ka vienlaicīgi ar parlamentārā sekretāra pienākumiem, sabiedriskā kārtā pilda pienākumus UNESCO LNK Izglītības programmu padomē, konsultatīvā padomē "Izglītība visiem" un Starptautiskā izglītības biroja padomē.

Turklāt pieteicēja vērš uzmanību, ka šobrīd sagatavots likumprojekts otrajam lasījumam „Grozījumi likumā „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā"", kur likumdevējs jau ir iestrādājis normu, ka parlamentāriem sekretāriem ir atļauts savienot valsts amatpersonas amatu ar amatu sabiedriskajā, politiskajā vai reliģiskajā organizācijā (7.panta otrās daļas 2.punkts). Tādējādi likumdevējs, ņemot vērā valsts intereses, ir izrādījis vēlmi mainīt situāciju.

[14.5] Pieteicēja pieteikumā norāda, ka atbildētājs, izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, izvērtējot lietā esošos pierādījumus un pieņemot lēmumu, nav vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izvērtējis visus apstākļus un lietā esošos pierādījumus, kā arī no tiem izrietošos objektīvos, racionālos un juridiskos apsvērumus, kā to prasa LAPK 244.pants. Faktus par pieteicējas līdzdalību (eksperts, valdes loceklis, Latvijas pārstāve, u.c.) Latvijas un starptautiskajās organizācijās un vienlaicīgu atrašanos Izglītības un zinātnes ministrijas parlamentārā sekretāra amatā, skatot tos katru atsevišķi, atbildētājs klasificēja kā likuma „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā" pārkāpumus. Šādam situācijas novērtējumam pieteicēja nepiekrīt, jo konstatētie fakti jāskata kopsakarībā (kā to nosaka Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta sprieduma 12. punkts lietā SKA-155), nevis atsevišķi.

[14.6] Pieteicēja norāda, ka atbildētājs, pieņemot lēmumu, nav izvērtējis UNESCO Latvijas Nacionālās komisijas tiesisko statusu un darbību. UNESCO ir ANO specializēta aģentūra izglītības, zinātnes, kultūras, komunikācijas un informācijas jautājumos. UNESCO konstitūcijā ir nosauktas trīs institūcijas, kurām ir lēmumu pieņemšanas tiesības – UNESCO Ģenerālā konference, UNESCO Izpildpadome un Nacionālās komisijas (pamatuzdevums ir nodrošināt katras dalībvalsts sadarbību ar UNESCO un pārstāvēt dalībvalsts intereses organizācijas darbā). Visā pasaulē Nacionālās komisijas izveido, pamatojoties uz UNESCO konstitūcijas 7.pantu. Tas nozīmē, ka Nacionālā komisija ir katras dalībvalsts izveidota institūcija sadarbībai ar UNESCO, un tādejādi komisijas tiesisko statusu nosaka, pamatojoties uz katras valsts iekšējo normatīvo aktu sistēmu. Nacionālās komisijas ir unikāls institucionāls orgāns ANO sistēmā, kuram nav līdzīga nevienā citā ANO sistēmas organizācijā, fondā vai institūcijā.

Saskaņā ar 1994.gada 24. novembra likumu „Par UNESCO Latvijas nacionālās komisijas Satversmes apstiprināšanu", Nacionālajai komisijai ir juridiskas personas statuss, un tā ir neatkarīga Latvijas Republikas bezpeļņas organizācija ar valdības konsultatīvas iestādes funkcijām, kuras darbību finansē valsts un regulē Latvijas Republikas likumi un starptautiskās konvencijas. Tādejādi, izvērtējot parlamentārā sekretāra amata savienošanu ar UNESCO Latvijas komisijas un Izglītības programmas padomes locekles amatu, Latvijas pārstāves funkcijām UNESCO Starptautiskā izglītības biroja padomē, jāņem vērā likuma „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā" 7.panta otrās daļas 5. punkta nosacījumi, kas atļauj ieņemt šos amatus.

[15] Izvērtējot pieteicējas argumentus kopsakarā ar lietas materiāliem un lietā esošajiem pierādījumiem, tiesa secina, ka pieteicējas minētie argumenti ir noraidāmi kā nepamatoti, turpmāk minēto apsvērumu dēļ.

[15.1] Tiesa piekrīt pieteicējas argumentam un nenoliedz un, ka parlamentāram sekretāram, pārstāvot valsti starptautiskā līmenī, prezentējot valsts nostādnes un vadlīnijas konkrētos jautājumos, jābūt apveltītam ne tikai ar administratīvām prasmēm

un iemaņām (ierēdņa „birokrātiskā" puse), bet jāpārzina lietas augstā profesionālā līmenī, taču vēršam uzmanību, ka jebkurai personai, stājoties valsts amatpersonas amatā, ir jāizvērtē savas turpmākās darbības, lai nepieļautu valsts amatpersonām normatīvajos aktos noteikto ierobežojumu un aizliegumu pārkāpumus, kā arī nodrošinātu noteikto pienākumu savlaicīgu izpildi.

Tomēr pieteicējai, izlemjot jautājumu par valsts amatpersonas amata savienošanu ar citu amatu, pirms iespējamās amatu savienošanas bija jāizvērtē, vai minētā amata savienošana saskaņā ar likumu „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā" vai citu normatīvo aktu nav aizliegta un nav pretrunā ar valsts amatpersonai saistošajām ētikas normām. Tiesas ieskatā likuma „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā" 7.panta otrā daļa neparedz valsts amatpersonai rīcības brīvību attiecībā uz amata savienošanas iespējamību, bet gan paredz konkrētus valsts amatpersonas amata savienošanas ierobežojumus, kas neatkarīgi no tā, vai konkrētajā gadījumā ir vai nav pastāvējis interešu konflikts, valsts amatpersonai ir obligāts un saistošs.

Turklāt, lai personu sauktu pie administratīvās atbildības pēc LAPK 166.[28] un 166.[30]panta, nav jāpierāda režla interešu konflikts esamība, jo minētās tiesību normas paredz atbildību par valsts amatpersonas amatu savienošanas ierobežojumu pārkāpšanu.

Tādējādi pieteicējas arguments, ka vienlaicīga Izglītības un zinātnes ministrijas parlamentārās sekretāres un konsultatīvās padomes „Izglītība visiem" padomes locekles, UNESCO Latvijas Nacionālās komisijas Izglītības programmas padomes locekles, Latvijas pārstāves UNESCO Starptautiskā izglītības biroja padomē, Eiropas Pieaugušo izglītības asociācijas valde locekles amatu ieņemšana, nerada interešu konfliktu likuma „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā" (likuma 1.panta 5.punkts) izpratnē, ir noraidāms kā nepamatots.

Turklāt atbilstoši Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta nostiprinātajai tiesu praksei, tiesa atzīst, ka amats, kuru valsts amatpersona ieņem saskaņā ar likumu vai Saeimas apstiprinātajiem starptautiskajiem līgumiem, ir saprotams kā amats, kura ieņemšana attiecīgajai amatpersonai tieši atrunāta likumā. Piemēram, likuma „Par Centrālo vēlēšanu komisiju" 2.pants paredz, ka viens no Centrālās vēlēšanu komisijas locekļiem ir tiesnesis, kuru no tiesnešu vidus ievēlē Augstākā tiesa. Tas vien, ka kāda persona ir iecelta vai ievēlēta amatā likumā noteiktā kārtībā, nenozīmē, ka tā ieņem amatu saskaņā ar likumu. Pretējā gadījumā arī amats, kuru persona ieņemtu Darba likumā noteiktajā kārtībā, varētu tikt uzskatīts par amatu, kuru amatpersona ieņem saskaņā ar likumu. Tādā gadījumā amatu savienošanas ierobežojumu noteikšana pilnībā zaudētu savu jēgu (skat. Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2004.gada 14.decembra spriedums lietā Nr.SKA-255; AA94-04/4).

[15.2] Tiesa atzīst par pamatotu atbildētāja Lēmumā un rakstveida paskaidrojumos minēto argumentu, ka Latviešu literārās valodas vārdnīcā amata jēdziens lietots vairākās nozīmēs: 1) kvalificēts darbs, arī nodarbošanās – dažādu izstrādājumu ražošana ar rokām, piemēram, galdnieka, kurpnieka un drēbnieka amats; 2) jebkurš kvalificēts darbs; nodarbošanās; profesija, arods, piemēram, skolotāja vai ārsta amats; 3) dienesta stāvoklis, ieņemamā vieta (iestādē, uzņēmumā); 4) vēsturiskā nozīmē – cunftes, brālības amata zeļļi un amata meistari (Latviešu literārās valodas vārdnīca. 1.sējums.- Rīga: izdevniecība Zinātne, 1972, 165.lpp.).

Vienlaikus, izmantojot tiesību normas teleoloģisko (jēgas un mērķa) interpretācijas metodi, lai noskaidrotu likuma „Par interešu konflikta novēršanu valsts

amatpersonu darbībā" 1.panta 1.punktā ietvertās normas, t.i., dotā termina „amats", jēgu, secināms, ka saskaņā ar likuma „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā" 1.panta 1.punktu amats ir darbs vai dienests noteiktu pilnvaru ietvaros valsts vai pašvaldības iestādē, sabiedriskajā, politiskajā vai reliģiskajā organizācijā, kā arī komercsabiedrībā.

Savukārt likums „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā" jēdzienu „amats" skaidro kā darbu vai dienestu noteiktu pilnvaru ietvaros.

Ievērojot minēto, tiesa atzīst, ka par amatu minētā likuma izpratnē ir uzskatāms jebkurš darbs vai dienests noteiktu pilnvaru ietvaros, kas paredz noteiktu darbību (pienākumu) veikšanu, neatkarīgi no tiesisko attiecību nodibināšanas veida. Turklāt atalgojuma saņemšana par darba vai dienesta pildīšanu nav obligāts nosacījums, darba vai dienesta atzīšanai par amatu.

Kā izriet no lietas materiāliem, pieteicēja minētajos amatos veic noteiktus pienākumus, noteiktu pilnvaru ietvaros, tādējādi pieteicējas arguments, ka viņas līdzdalība šajās organizācijās nav interpretējama kā amats likuma „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā" izpratnē (likuma 1.panta 1.punkts) ir noraidāms kā nepamatots.

Ievērojot minēto, tiesa atzīst, ka atbildētājs pareizi ir interpretējis termina „amats" jēgu un pamatoti secinājis, ka parlamentārajam sekretāram aizliegts savienot savu amatu ar citiem amatiem, kas nav minēti likumā „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā" 7.panta otrajā daļā, pat, ja par attiecīgo amatu pildīšanu amatpersona nesaņem atalgojumu.

[15.3] Tiesa noraida kā nepamatotu arī pieteicējas argumentu, ka viņas ievēlēšana/apstiprināšana sūdzībā minētajās institūcijās nav viņas privāta iniciatīva, bet gan valsts amatpersonu un/vai konkrēto institūciju iniciatīva.

Tiesa piekrīt atbildētāja aviedoklim, ka minētais apstāklis nav uzskatāms par attaisnojošu likuma „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā" 7.panta otrās daļas un 8.panta pirmās daļas 1.un 2.punkta noteikumu pārkāpumam, jo pieteicējai, uzsākot pildīt Izglītības un zinātnes ministrijas parlamentārā sekretāra amatu, proti, stājoties pie valsts amatpersonas amata pienākumu pildīšanas, pirms iespējamās amatu savienošanas, pašai, nevis paļaujoties uz citu amatpersonu, bija jāpārliecinās par amata savienošanas pieļaujamību un tiesiskumu, lai izvērtētu savas darbības atbilstību likuma „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā" noteiktajā prasībām. Turklāt arī jānoskaidro visi jautājumi, kas skar minēto amatu savienošanu, jo valsts amatpersonai visos gadījumos jāizvērtē, vai ētisku un tiesisku apsvērumu dēļ varētu tik apšaubīta tās darbība, un atbilstoši jārīkojas, lai nepieļautu minētā likuma prasību neievērošanu.

Savukārt attiecībā par pieteicējas argumentu, ka viņa, iesniedzot amatpersonas deklarācijas, ir norādījusi visas institūcijas un sabiedriskās organizācijas, kurās viņa darbojas, tiesa atzīst par pamatotu atbildētāja argumentu, ka apstāklis, ka valsts amatpersona saskaņā ar likuma „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā" 25.panta otro daļu ik gadu līdz 1.aprīlim iesniedz valsts amatpersonas deklarāciju, vēl nenozīmē, ka gadījumā, ja viņa nav saņēmusi informāciju no kompetentās iestādes par deklarācijā norādīto ziņu pārbaudi, viņa var uzskatīt, ka viņas darbībās nav konstatēti likuma „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā" noteikto ierobežojumu, aizliegumu un pienākumu pārkāpumi.

Tiesa atzīst, ka saskaņā ar likuma „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā" 28.panta otro daļu atbildētājam šā likuma 23.panta otrajā daļā

paredzētajos gadījumos ir pienākums pārbaudīt, vai deklarācijā ir norādītas ziņas, kas liecina par šajā likumā noteikto ierobežojumu pārkāpšanu, taču nenosaka, ka valsts amatpersonu deklarāciju pārbaude veicama ik gadu.

Ievērojot minēto, tiesa atzīst, ka pieteicējai nebija pamata paļauties, ka, ja reiz viņa deklarācijā ir norādījusi ziņas par ieņemamajiem amatiem, tad viņas darbībās nav konstatējami likuma „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā" noteikto ierobežojumu, aizliegumu un pienākumu pārkāpumi.

[15.4] Tiesa noraida kā nepamatotu arī pieteicējas argumentu, ka likumdevējs, ņemot vērā valsts intereses un atzīstot nepilnības likumdošanā ir sagatavojis likuma grozījumus, paredzot grozīt strīdīgo normu, t.i., patreiz amatpersonas, ja vienlaicīgi bez atlīdzības pilda pienākumus sabiedriskajās un starptautiskajās organizācijās, formāli nonāk interešu konfliktā, taču likumdevējs ir sagatavojis likumprojektu otrajam lasījumam „Grozījumi likumā „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā", kas paredz, ka parlamentāriem sekretāriem ir atļauts savienot valsts amatpersonas amatu ar amatu sabiedriskajā, politiskajā vai reliģiskajā organizācijā (7.panta otrās daļas 2.punkts), jo valsts amatpersonai jārīkojas atbilstoši spēkā esošo normatīvo aktu prasībām, proti, atbilstoši šobrīd spēkā esošajā likuma „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā" prasībām.

Turklāt tiesa konstatē, ka šobrīd spēkā esošā likuma „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā" 7.panta otrās daļas 2.punkts jau paredz, ka parlamentārajiem sekretāriem ir atļauts savienot valsts amatpersonas amatu ar amatu sabiedriskajā, politiskajā vai reliģiskajā organizācijā.

Savukārt likumprojektā „Grozījumi likumā „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā"", kas 2007.gada 19.aprīlī ir pieņemti otrajā lasījumā, ir paredzēts precizēt un papildināt 7.panta otro daļu, nosakot, ka parlamentārajiem sekretāriem ir atļauts savienot valsts amatpersonas amatu ar amatu arodbiedrībā, biedrībā vai nodibinājumā, politiskajā partijā, politisko partiju apvienībā vai reliģiskajā, kā arī pedagoga, zinātnieka, ārsta, profesionāla sportista un radošo darbu.

Attiecībā par pieteicējas atsauci, ka 2007.gada 21.februārī pieteicēja rakstiski par atbildētāja pārbaudi un izveidojušos situāciju informēja Ministru prezidentu, tiesa konstatē, ka protokols par administratīvo pārkāpumu pieteicējai tika sastādīts 2007.gada 16.februārī, bet lēmums administratīvā pārkāpuma lietā par pieteicējas saukšanu pie administratīvās atbildības tika pieņemts 2007.gada 28.februārī. Turklāt 2007.gada 24.janvārī atbildētājs saņēma no Valsts kancelejas informāciju, ka pieteicēja nav rakstveidā informējusi Ministru prezidentu par to, ka ieņem vēl kādus amatus papildus parlamentārā sekretāra amatam.

Savukārt, kā izriet no 2007.gada 21.februāra pieteicējas iesnieguma Ministru prezidentam, pieteicēja ir informējusi Ministru prezidentu par atbildētāja uzsākto pārbaudi un izveidojušos situāciju. Savā iesniegumā viņa norādījusi, ka vienlaicīgi ar parlamentārā sekretāra pienākumiem, sabiedriskā kārtā pilda pienākumus UNESCO LNK Izglītības programmu padomē, konsultatīvā padomē "Izglītība visiem" un Starptautiskā izglītības biroja padomē.

Kā izriet no Ministru prezidenta biroja 2007.gada 1.marta vēstules, tad Ministru prezidents ir iepazinies ar pieteicējas iesniegumā minēto, un informācija ir pieņemta zināšanai.

Ņemot vērā minēto, tiesa konstatē, ka pieteicēja ar novēlošanos, proti, nav ievērotas likumā noteiktās septiņas dienas, ir izpildījusi likuma „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā" 8.panta 1.punktā noteikto pienākumu un

informējusi Ministru prezidentu par to, ka vienlaicīgi ar parlamentārā sekretāra pienākumiem, sabiedriskā kārtā pilda pienākumus UNESCO LNK Izglītības programmu padomē, konsultatīvā padomē "Izglītība visiem" un Starptautiskā izglītības biroja padomē, tomēr pieteicēja nav iesniegusi iesniegumus šajās institūcijās ar lūgumu atbrīvot viņu no šo amatu pildīšanas.

Ievērojot minēto, šis apstāklis nevar tikt vērtēts kā pieteicējas atbildību mīkstinoša apstāklis.

[15.5] Pārbaudot lietas materiālus, tiesa konstatē, ka atbildētājs izskatot vēlreiz kopumā administratīvā pārkāpuma lietu pēc būtības, kā arī vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izvērtējot lietā esošos pierādījumus un pārbaudot, vai 2007.gada 28.februāra lēmuma administratīvā pārkāpuma lietā Nr.870/1-24/28 pieņemšanas gaitā, ir ievērotas procesuālās un materiālās tiesību normas, pamatoti ir konstatējis, ka saskaņā ar likuma „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā" 4.panta pirmās daļas 3.punktu parlamentārais sekretārs ir uzskatāms par valsts amatpersonu, kurai ir saistoši minētājā likumā valsts amatpersonām noteiktie ierobežojumi un aizliegumi.

Saskaņā ar likuma „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā" 7.panta otro daļu parlamentārais sekretārs var savienot savu valsts amatpersonas amatu tikai ar:

1) amatu, kuru viņš ieņem saskaņā ar likumu vai Saeimas apstiprinātajiem starptautiskajiem līgumiem;
2) amatu sabiedriskajā, politiskajā vai reliģiskajā organizācijā;
3) pedagoga, zinātnieka, ārsta vai radošo darbu;
4) citu amatu vai darbu Saeimā vai Ministru kabinetā, ja to nosaka Saeimas un tās institūciju lēmumi, Ministru kabineta noteikumi vai rīkojumi;
5) amatu, kuru viņi ieņem starptautiskajās organizācijās un institūcijas, ja to nosaka Saeimas lēmumi, Ministru kabineta noteikumi vai rīkojumi.

No minētajām tiesību normām izriet, ka pieteicējai no 2006.gada 18.aprīļa līdz lēmuma pieņemšanas brīdim bija saistoši likuma „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā" 7.panta otrajā daļā parlamentārajam sekretāram noteiktie amatu savienošanas ierobežojumi.

Tādējādi tiesa secina, ka atbildētājs pamatoti ir konstatējis, ka pieteicēja kā Izglītības un zinātnes ministrijas parlamentārā sekretāre, savienojot valsts amatpersonas amatu ar UNESCO Starptautiskā izglītības biroja padomes locekļa amatu, amatu konsultatīvajā padomē „Izglītība visiem" un UNESCO Latvijas Nacionālās komisijas Izglītības programmas padomes locekļa amatu, ir pārkāpusi likuma „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā" 7.panta otrajā daļā parlamentārajam sekretāram noteiktos amatu savienošanas ierobežojumus.

Tiesa konstatē, ka pieteicēja, 2006.gada 18.aprīlī stājoties Izglītības un zinātnes ministrijas parlamentārā sekretāra amatā, saskaņā ar likuma „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā" 8.panta pirmās daļas 1. un 2.punktu neinformējot Ministru prezidentu par to, ka viņa ieņem amatu, kura savienošana ar parlamentārā sekretāra amatu nav atļauta un neiesniedzot UNESCO Latvijas Nacionālajai komisijai iesniegumu ar lūgumu atcelt viņu no UNESCO Latvijas Nacionālās komisijas Izglītības programmas padomes locekļa amata un no UNESCO Starptautiskā izglītības biroja padomes locekļa amata, kā arī konsultatīvajai padomei „Izglītība visiem" iesniegumu ar lūgumu atbrīvot viņu no padomes locekļa amata, ir pārkāpusi likuma „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā" 8.panta pirmās daļas 1. un 2.punkta prasības.

Turklāt no lietas materiāliem izriet, ka jau 2006.gada 22.maijā atbildētājs ar vēstuli Nr.1/4894, kas bija atbilde uz pieteicējas iesniegumu par skaidrojuma sniegšanu, informēja pieteicēju, ka viņa nevar savienot parlamentārā sekretāra amatu ar konsultatīvās padomes „Izglītība visiem" padomes locekļa amatu, kā arī, atbildētājs lūdza nosūtīt papildus informāciju, lai izvērtētu, vai pieteicēja var savienot parlamentārā sekretāra amatu ar UNESCO Latvijas Nacionālās komisijas Izglītības programmas padomes locekļa amatu.

Ievērojot minēto, tiesa konstatē, ka atbildētājs saskaņā ar LAPK 32.panta otro daļu ir izvērtējis pārkāpuma raksturu, pārkāpējas personību, viņas vainas pakāpi, mantisko stāvokli, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Vienlaikus tiesa konstatē, ka atbildētājs Lēmuma pieņemšanas gaitā pamatoti ir izvērtējis katra lietā konstatētā pieteicējas ieņemamā amata savienošanas pieļaujamību ar viņas valsts amatpersonas amatu, izvērtējot, vai attiecīgā amatu savienošana ir tiesiski iespējama, proti, vai to savienošanu pieļauj likuma „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā" 7.panta otrajā daļā noteiktie nosacījumi.

Ievērojot minēto, tiesa noraida kā nepamatotu pieteicējas argumentu, ka atbildētājs nav izvērtējis lietas faktiskos apstākļus to kopsakarībā.

[15.6] Attiecībā par pieteicējas argumentu, ka atbildētājs nav izvērtējis UNESCO Latvijas Nacionālās komisijas tiesisko statusu un darbību, tiesa konstatē, ka minētais pieteicējas arguments ir noraidāms.

No lietas materiāliem tiesa konstatē, ka atbildētājs izvērtēja pieteicējas valsts amatpersonas amata savienošanas ar amatu UNESCO Latvijas Nacionālās komisijas izglītības ekspertu grupas eksperta un Izglītības programmas padomes locekļa amatu pieļaujamību.

Izvērtējot parlamentārā sekretāra amata savienošanu ar UNESCO Latvijas Nacionālās komisijas izglītības ekspertu grupas eksperta amatu, tika konstatēts, ka pieteicēja kā Latvijas Universitātes Pedagoģijas un psiholoģijas institūta direktore minētajā amatā ir iecelta 2000.gada 8.martā ar UNESCO Latvijas Nacionālās komisijas asamblejas lēmumu Nr.6, 2002.gada 7.februārī ar UNESCO Latvijas Nacionālās komisijas asamblejas lēmumu Nr.30 ir apstiprināta par Izglītības programmas padomes locekli un ar 2004.gada 25.maija lēmumu Nr.11 ir atkārtoti apstiprināta par programmas padomes locekli.

Saskaņā ar UNESCO Latvijas Republikas Nacionālās komisijas Satversmes, kas 1994.gada 24.novembrī Saeimā apstiprināta ar likumu „Par UNESCO Latvijas Republikas Nacionālās komisijas Satversmes apstiprināšanu" 1.punktu UNESCO Latvijas Republikas Nacionālās komisijai ir juridisks personas statuss. Tā ir neatkarīga Latvijas Republikas bezpeļņas institūcija ar valdības konsultatīvās iestādes funkcijām, kuras darbību finansē valsts un regulē Latvijas Republikas likumi un starptautiskās konvencijas.

Savukārt minētās komisijas sastāvu nosaka UNESCO Latvijas Republikas Nacionālās komisijas Satversmes 5.punkts, kurš nenosaka, ka minētās komisijas sastāvā jābūt Izglītības un zinātnes ministrijas parlamentārajam sekretāram.

Ievērojot minēto, tiesa konstatē, ka UNESCO Latvijas Nacionālās komisijas Izglītības programmas padomes locekļa amats nav uzskatāms par amatu, kuru pieteicēja ieņem saskaņā ar likumu vai Saeimas apstiprinātajiem līgumiem, jo neviens no likumiem vai starptautiskajiem līgumiem nenosaka, ka UNESCO Latvijas Nacionālās komisijas Izglītības programmas padomē jābūt Izglītības un zinātnes ministrijas

parlamentārajam sekretāram. Arī tiesas sēdē pieteicējas pārstāvis paskaidroja, ka inētajā amatā pieteicēja nav iecelta saskaņā ar likumu vai Saeimas apstiprinātajiem līgumiem.

Tiesa atzīst, ka atbildētājs pamatoti secinājis, ka uz minēto amatu neattiecas arī likuma „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā" 7.panta otrās daļas 4.punkta nosacījumi, jo tas nav amats Saeimā vai Ministru kabinetā un minētajā amatā pieteicēja nav iecelta saskaņā ar Saeimas lēmumu, Ministru kabineta noteikumiem vai rīkojumiem. Minēto tiesas sēdē apstiprināja arī pieteicējas pārstāvis. Minētais amats arī nav uzskatāms par amatu sabiedriskajā, reliģiskajā vai politiskajā organizācijā, kā arī šis darbs nav pedagoga, zinātnieka, ārsta vai radošais darbs.

Tādējādi, tiesa konstatē, ka pieteicēja kā Izglītības un zinātnes ministrijas parlamentārā sekretāre nevar savienot parlamentārā sekretāra amatu ar UNESCO Latvijas Nacionālās komisijas Izglītības programmas padomes locekļa amatu, savukārt, savienojot minētos amatus, pieteicēja pārkāpj likuma „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā" 7.panta otrajā daļā parlamentārajam sekretāram noteiktos amatu savienošanas ierobežojumus.

[16] Ņemot vērā iepriekš [10] – [15] konstatēto, tiesa atzīst, ka pieteicēja ir uzskatāma par valsts amatpersonu likuma „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā" 4.panta pirmās daļas 3.punkta izpratnē, līdz ar to viņai ir saistoši minētā likuma 7.panta otrajā daļā noteiktie valsts amatpersonas amata savienošanas ierobežojumi.

[17] Saskaņā ar likuma „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā" 1.panta 1.punktu amats ir darbs vai dienests noteiktu pilnvaru ietvaros valsts vai pašvaldības iestādē, sabiedriskajā, politiskajā vai reliģiskajā organizācijā, kā arī komercsabiedrībā.

No minētās tiesību normas secināms, ka atalgojuma saņemšana par darba vai dienesta pildīšanu nav obligāts nosacījums, darba vai dienesta atzīšanai par amatu.

Likuma „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā" 7.panta otrā daļa noteic, ka parlamentārais sekretārs var savienot savu valsts amatpersonas amatu tikai ar:

1) amatu, kuru viņš ieņem saskaņā ar likumu vai Saeimas apstiprinātajiem starptautiskajiem līgumiem;
2) amatu sabiedriskajā, politiskajā vai reliģiskajā organizācijā;
3) pedagoga, zinātnieka, ārsta vai radošo darbu;
4) citu amatu vai darbu Saeimā vai Ministru kabinetā, ja to nosaka Saeimas un tās institūciju lēmumi, Ministru kabineta noteikumi vai rīkojumi;
5) amatu, kuru viņi ieņem starptautiskajās organizācijās un institūcijas, ja to nosaka Saeimas lēmumi, Ministru kabineta noteikumi vai rīkojumi.

Tiesa konstatē, ka pieteicēja, uzsākot pildīt Izglītības un zinātnes ministrijas parlamentārā sekretāra amata pienākumus no 2006.gada 18.aprīļa turpināja ieņemt konsultatīvās padomes „Izglītība visiem" padomes locekļa amatu, UNESCO Latvijas Nacionālās komisijas izglītības ekspertu grupas eksperta, bet vēlāk Izglītības programmas padomes locekļa amatu, Latvijas pārstāves UNESCO Starptautiskā izglītības biroja padomē amatu, kā arī Eiropas Pieaugušo izglītības asociācijas valdes locekļa amatu.

[17.1] Izvērtējot parlamentārā sekretāra amata savienošanu ar UNESCO Latvijas Nacionālās komisijas izglītības ekspertu grupas eksperta amatu, tiesa konstatē, ka

pieteicēja minētajā amatā ir iecelta 2000.gada 8.martā ar UNESCO Latvijas Nacionālās komisijas asamblejas lēmumu Nr.6, 2002.gada 7.februārī ar UNESCO Latvijas Nacionālās komisijas asamblejas lēmumu Nr.30 ir apstiprināta par Izglītības programmas padomes locekli un ar 2004.gada 25.maijā lēmumu Nr.11 ir atkārtoti apstiprināta par programmas padomes locekli.

Ievērojot minēto, secināms, ka UNESCO Latvijas Nacionālās komisijas Izglītības programmas padomes locekļa amats nav uzskatāms par amatu, kuru pieteicēja ieņem saskaņā ar likumu vai Saeimas apstiprinātajiem līgumiem, jo neviens no likumiem vai starptautiskajiem līgumiem nenosaka, ka UNESCO Latvijas Nacionālās komisijas Izglītības programmas padomē jābūt Izglītības un zinātnes ministrijas parlamentārajam sekretāram. Turklāt uz minēto amatu neattiecas arī likuma „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā" 7.panta otrās daļas 5.punkta nosacījumi, jo tas nav amats Saeimā vai Ministru kabinetā un minētajā amatā pieteicēja nav iecelta saskaņā ar Saeimas lēmumu, Ministru kabineta noteikumiem vai rīkojumiem. Minētais amats nav uzskatāms arī par amatu sabiedriskajā, reliģiskajā vai politiskajā organizācijā, kā arī šis darbs nav pedagoga, zinātnieka, ārsta vai radošais darbs.

Ņemot vērā minēto, tiesa atzīst, ka pieteicēja kā Izglītības un zinātnes ministrijas parlamentārā sekretāre nevar savienot valsts amtpersonas amatu ar UNESCO Latvijas Nacionālās komisijas Izglītības programmas padomes locekļa amatu, bet, savienojot minētos amatus, pieteicēja pārkāpj likuma „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā" 7.panta otrajā daļā parlamentārajam sekretāram noteiktos amatu savienošanas ierobežojumus.

[17.2] Izvērtējot Izglītības un zinātnes ministrijas parlamentārā sekretāra amata savienošanas ar konsultatīvās padomes „Izglītība visiem" padomes locekļa amatu atbilstību likuma „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā" 7.panta otrajā daļā parlamentārajam sekretāram noteiktajiem amatu savienošanas ierobežojumiem, tiesa konstatē, ka saskaņā ar 2003.gada 16.septembra Ministru kabineta noteikumiem Nr.529 „Konsultatīvās padomes „Izglītība visiem" nolikums" 1., 7.- 9.punktu konsultatīvā padome „Izglītība visiem" ir konsultatīvā institūcija. Padomi vada padomes priekšsēdētājs – izglītības un zinātnes ministrs. Padomes sastāvā ir ministriju un citu valsts pārvaldes iestāžu, pašvaldību, privātā sektora, sabiedrisko un starptautisko organizāciju pārstāvji. Starp padomē iekļaujamām valsts amatpersonām nav minēts Izglītības un zinātnes ministrijas parlamentārais sekretārs. Tādējādi secināms, ka konsultatīvās padomes „Izglītība visiem" padomes locekļa amats nav uzskatāms par amatu, kuru parlamentārais sekretārs ieņem saskaņā ar likumu vai Saeimas apstiprinātajiem starptautiskajiem līgumiem, kā arī nav uzskatāms par amatu vai darbu Saeimā vai Ministru kabinetā, kas noteikts Saeimas un tās institūciju lēmumā, Ministru kabineta noteikumos vai rīkojumos.

Ņemot vērā minēto, tiesa atzīst, ka pieteicēja kā Izglītības un zinātnes ministrijas parlamentārā sekretāre nevar savienot valsts amatpersonas amatu ar konsultatīvās padomes „Izglītība visiem" padomes locekļa amatu, bet, savienojot minētos amatus, pieteicēja pārkāpj likuma „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā" 7.panta otrajā daļā parlamentārajam sekretāram noteiktos amatu savienošanas ierobežojumus.

[17.3] Izvērtējot parlamentārā sekretāra amata savienošanas ar Apvienoto Nāciju Organizācijas UNESCO Starptautiskā izglītības biroja padomes locekļa amatu atbilstību likuma „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā" 7.panta

otrās daļas prasībām, tiesa konstatē, ka UNESCO Starptautiskais izglītības birojs ir Apvienoto Nāciju Organizācijas specializētā iestāde, kas atrodas UNESCO pakļautībā. Pieteicēja UNESCO Starptautiskā izglītības biroja padomes locekļa amatā izvirzīta ar UNESCO Latvijas Nacionālās komisijas asamblejas 2005.gada 7.septembra lēmumu Nr.10 „Par Latvijas kandidatūru UNESCO Starptautiskā Izglītības biroja (Ženēvā) padomei". Vienlaikus secināms, ka minētais amats nav uzskatāms par amatu, kuru ieņem saskaņā ar likumu vai Saeimas apstiprinātajiem līgumiem, jo neviens no likumiem vai starptautiskajiem līgumiem nenosaka, ka UNESCO Starptautiskā izglītības biroja padomē jābūt Izglītības un zinātnes ministrijas parlamentārajam sekretāram. Turklāt uz minēto amatu neattiecas arī likuma „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā" 7.panta otrās daļas 5.punkta nosacījumi, jo minētajā amatā pieteicēja nav iecelta saskaņā ar Saeimas lēmumu, Ministru kabineta noteikumiem vai rīkojumiem.

Ņemot vērā minēto, tiesa atzīst, ka pieteicēja kā Izglītības un zinātnes ministrijas parlamentārā sekretāre nevar savienot parlamentārā sekretāra amatu ar UNESCO Starptautiskā izglītības biroja padomes locekļa amatu, bet, savienojot minētos amatus, pieteicēja pārkāpj likuma „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā" 7.panta otrajā daļā parlamentārajam sekretāram noteiktos amatu savienošanas ierobežojumus.

[17.4] Izvērtējot parlamentārā sekretāra amata savienošanas ar Eiropas Pieaugušo izglītības asociācijas valdes locekļa amatu atbilstību likuma „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā" 7.panta otrās daļas prasībām, tiesa konstatē, ka saskaņā ar Eiropas Pieaugušo izglītības asociācijas 1998.gada novembra konstitūcijas 1.3. un 2.1.pantu Eiropas Pieaugušo izglītības asociācija ir nekomerciālā sabiedriskā organizācija, kura apvieno nacionālas, reģionālās vai starptautiskās sabiedriskās organizācijas, kas nodarbojas ar pieaugušo izglītību.

Eiropas Pieaugušo izglītības asociācija ir starptautiskā sabiedriskā organizācija, līdz ar to, amats minētajā asociācijā ir pielīdzināms amatam sabiedriskajā organizācijā likumā „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā" izpratnē.

Ņemot vērā minēto, tiesa atzīst, ka pieteicēja, pildot valsts amatpersonas amata pienākumus, saskaņā ar likuma „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā" 7.panta otrās daļas 2.punktu var savienot parlamentāra sekretāra amatu ar Eiropas Pieaugušo izglītības asociācijas valdes locekļa amatu.

Ievērojot minēto, secināms, ka pieteicēja, uzsākot pildīt valsts amatpersonas amata pienākumus, ieņēma vēl citus amatus, kuru savienošana ar valsts amatpersonas amatu saskaņā ar likumu „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā" nav atļauta.

[18] Saskaņā ar likuma „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā" 8.pantu, personai, kas pēc stāšanās valsts amatpersonas amatā ieņem amatu, kura savienošana ar valsts amatpersonas amatu nav atļauta, septiņu dienu laikā ir pienākums rakstveidā

1) paziņot augstākai valsts amatpersonai vai koleģiālai institūcijai par to, ka tā ieņem amatu, kura savienošana ar valsts amatpersonas amatu nav atļauta;

2) iesniegt institūcijai, kurā tā ieņem amatu, kura savienošana ar valsts amatpersonas amatu nav atļauta, iesniegumu, lūdzot to atbrīvot no attiecīgā amata.

Ņemot vērā minēto, tiesa konstatē, ka pieteicējai, 2006.gada 18.aprīlī stājoties Izglītības un zinātnes ministrijas parlamentārā sekretāra amatā, septiņu dienu laikā

vajadzēja informēt Ministru prezidentu par to, ka viņa ieņem amatus, kuru savienošana ar parlamentārā sekretāra amatu nav atļauta, kā arī iesniegt:

1) UNESCO Latvijas Nacionālajai komisijai iesniegumu ar lūgumu atcelt viņu no UNESCO Latvijas Nacionālās komisijas Izglītības programmas padomes locekļa amata un no UNESCO Starptautiskā izglītības biroja padomes locekļa amata;
2) Izglītības un zinātnes ministrijai vai Ministru prezidentam iesniegumu ar lūgumu sagatavot Ministru kabineta rīkojuma projektu par grozījumiem Ministru kabineta rīkojumā Nr.926 „Par konsultatīvo padomi „Izglītība visiem”” un izslēgt viņu no padomes sastāva.

Izvērtējot lietā esošos materiālus un procesa dalībnieku tiesas sēdē sniegtos paskaidrojumus, tiesa konstatē, ka saskaņā ar Valsts kancelejas 2007.gada 24.janvārī sniegto informāciju Nr.05/SAN-251 pieteicēja nav rakstveidā informējusi Ministru prezidentu par to, ka ieņem vēl kādus amatus papildus parlamentārā sekretāra amatam.

Kā izriet no lietas materiāliem, pieteicēja nav izpildījusi minētās darbības, tādējādi tiesa atzīst, ka atbildētājs ir pamatoti konstatējis, ka pieteicēja ir pārkāpusi likuma „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā” 8.panta pirmās daļas 1. un 2.punkta prasības.

Ņemot vērā, ka pieteicēja joprojām ieņem UNESCO Latvijas Nacionālās komisijas Izglītības programmas padomes locekļa, UNESCO Starptautiskā izglītības biroja padomes locekļa amatu un konsultatīvās padomes „Izglītība visiem” padomes locekļa amatu, tiesa secina, ka pieteicēja nav iesniegusi augstākminētos iesniegumus ar lūgumu atsaukt (atcelt) viņu no amatiem, kuru savienošana ar parlamentārā sekretāra amatu ir aizliegta, tādējādi tiesa konstatē, ka pieteicēja ir pārkāpusi likuma „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā” 8.panta pirmās daļas 1. un 2.punktu.

Ņemot vērā minēto, tiesa konstatē, ka pieteicēja, no 2006.gada 18.aprīļa līdz šim brīdim turpina savienot Izglītības un zinātnes ministrijas parlamentārā sekretāra amatu ar UNESCO Latvijas Nacionālās komisijas Izglītības programmas padomes locekļa, UNESCO Starptautiskā izglītības biroja padomes locekļa amatu un konsultatīvās padomes „Izglītība visiem” padomes locekļa amatu, kā arī, likumā noteiktā termiņā, proti, septiņu dienu laikā, neinformējot par to augstākās amatpersonas un neiesniedzot iesniegumus ar lūgumu atcelt viņu no amatiem, kuru savienošana ar parlamentārā sekretāra amatu ir aizliegta, ir pārkāpusi likuma „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā” 7.panta otro daļu un 8.panta pirmās daļas 1. un 2.punktu.

[19] Ievērojot augstākminēto, tiesa atzīst, ka pieteicējas darbībās ir konstatējams administratīvā pārkāpuma sastāvs, par kuru atbildība paredzēta LAPK $166.^{28}$ un $166.^{30}$pantā.

Tiesa konstatē, ka ar lietas materiāliem un procesa dalībnieku tiesas sēdē sniegtajiem paskaidrojumiem ir pierādīta pieteicējas vaina konstatēto administratīvo pārkāpumu izdarīšanā, tādējādi tiesa atzīst, ka pieteicēja pie administratīvās atbildības saukta pamatoti.

[20] Savā pieteikumā pieteicēja norāda, ka atbildētājs nav ievērojis: 1) tiesību normu saprātīgas piemērošanas principu; 2) demokrātiskās iekārtas principu; 3) samērīguma principu; 4) procesuālā taisnīguma principu.

Minētais pieteicējas arguments, tiesas ieskatā ir nepamatots un tāpēc noraidāms, jo atbildētājs atbilstoši Administratīvā procesa likuma 65. un 66.panta prasībām ir objektīvi pārbaudījis lietas apstākļus un izdarījis lietderības apsvērumus, kā arī Lēmuma

pieņemšanas gaitā piemērojis Administratīvā procesa likuma 4.panta pirmajā daļā minētos vispārējos tiesību principus.

Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 8.pantā noteikto tiesību normu saprātīgas piemērošanas principu, piemērojot Korupcijas novēršanas un apkarošanas biroja likumu, Administratīvā procesa likumu, Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksu, likumu „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā" un citus normatīvos aktus, atbildētājs ir noskaidrojis tiesību normas jēgu, pamatojoties uz lietderīgu un taisnīgu mērķi, kas ar attiecīgo tiesību normu jāsasniedz, jo likuma „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā" mērķis ir nodrošināt valsts amatpersonu darbību sabiedrības interesēs, novēršot jebkuras valsts amatpersonas, tās radinieku vai darījumu partneru personiskās vai mantiskās ieinteresētības ietekmi uz valsts amatpersonas darbību, veicināt valsts amatpersonu darbības atklātumu un atbildību sabiedrības priekšā, kā arī sabiedrības uzticēšanos valsts amatpersonu darbībai.

Ievērojot demokrātiskās iekārtas principu, atbildētājs ir apsvēris un nolēmis, ka attiecībā uz pieteicēju pieņematis lēmums ir nepieciešams demokrātiskā sabiedrībā, lai aizsargātu valsts iekārtu un sabiedrības intereses.

Atbilstoši procesuālā taisnīguma principam, atbildētājs ir noskaidrojis pieteicējas viedokli par lietā konstatētajiem pārkāpumiem, tādējādi nodrošinot pienācīgu iespēju viņai izteikt savu viedokli un iesniegt pierādījumus, kuriem ir nozīme attiecīgajā lietā.

Vienlaicīgi atbildētājs, pieņemot Lēmumu,ir ievērojis Administratīvā procesa likuma 13.pantā noteikto samērīguma principu, jo pieteicējai radītās tiesiskās sekas ir samērīgas ar sasniedzamo mērķi, t.i. nodrošināt valsts amatpersonu darbības atbilstību likuma "Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonas darbībā" prasībām, nodrošinot valsts amatpersonu atbildību sabiedrības priekšā, kā arī sabiedrības uzticēšanos valsts amatpersonu darbībai. Turklāt uzliktā soda mērķis ir nostiprināt likumību un novērst turpmāk šādus pārkāpumus.

Tiesas ieskatā, valsts amatpersonai publiski tiesiskajās attiecībās ir jārīkojas atbilstoši normatīvo aktu prasībām. Lai panāktu, ka valsts amatpersona rīkojas atbilstoši normatīvo aktu prasībām, valstī ir izveidots īpašs piespiešanas mehānisms, kuru valsts amatpersonu darbību kontrolējošās un uzraugošās valsts iestādes var izmantot, izdodot individuālos administratīvos aktus, piemēram, uzliekot administratīvo sodu. Turklāt likumdevējs, paredzot administratīvo atbildību par likuma „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā" normu pārkāpumiem, ir atzinis, ka valsts amatpersona, pārkāpjot likumā „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā" valsts amatpersonām noteiktos ierobežojumus un aizliegumus, apdraud noteikto pārvaldes kārtību.

[21] Tiesa konstatē, ka atbildētājs Lēmuma pieņemšanas gaitā ir ņēmis vērā un vērtējis pieteicējas 2007.gada 22.februārī administratīvā pārkāpuma protokolam pievienoto pieteicējas paskaidrojumu, kā arī pieteicējas apstrīdēšanas iesniegumā minētos argumentus.

Tiesa atzīst, ka atbildētājs, ievērojot demokrātiskās iekārtas principu, ir apsvēris un pamatoti nolēmis, ka attiecībā uz pieteicēju pieņemtais lēmums ir nepieciešams demokrātiskā sabiedrībā, lai aizsargātu demokrātisko valsts iekārtu un sabiedrības intereses.

Pieņemot lēmumu par pieteicējas saukšanu pie administratīvās atbildības pēc LAPK 166.[28] un 166.[30]panta, atbildētājs ir izvērtējis arī administratīvā akta izdošanas lietderības apsvērumus, kas izriet no likuma „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā" 2.pantā noteiktā likuma mērķa, kas paredz nodrošināt valsts amatpersonu darbību sabiedrības interesēs, novēršot jebkuras valsts amatpersonas, tās radinieku vai darījumu partneru personiskās vai mantiskās ieinteresētības ietekmi uz valsts amatpersonas darbību, veicināt valsts amatpersonu darbības atklātumu un atbildību sabiedrības priekšā, kā arī sabiedrības uzticēšanos valsts amatpersonu darbībai, kā arī ievērojis administratīvā soda piemērošanas uzdevumus, kuru galvenais mērķis ir nostiprināt likumību, novērst tiesību pārkāpumus, audzināt pie administratīvās atbildības saucamās personas likumu precīzas un stingras ievērošanas garā.

Jāņem vērā, ka valsts amatpersonas vairāk kā jebkuras citas personas ir pakļautas dažādiem ierobežojumiem un aizliegumiem. Viens no likumā noteiktajiem ierobežojumiem, kas valsts amatpersonām ir jāievēro, attiecas uz amatu savienošanu (skat. Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2006.gada 18.oktobra sprieduma lietā Nr.SKA-418/2006 11.3.punkts).

Turklāt, izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, tajā esošos pierādījumus un pieņemot lēmumu, atbildētājs saskaņā ar LAPK 244.pantu ir vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izvērtējis visus apstākļus un lietā esošos pierādījumus, kā arī no tiem izrietošos objektīvos, racionālos un juridiskos apsvērumus un izdarījis argumentētus secinājumus.

[22] Tiesa piekrīt pieteicējas secinājumam, ka personas profesionāliem kritērijiem un sasniegumiem ir būtiska nozīme, vērtējot to atbilstību iecelšanai augsta līmeņa valsts amatpersonas amatā, tomēr, tiesas ieskatām, jebkurai personai, stājoties valsts amatpersonas amatā, ir jāizvērtē savas turpmākās darbības, lai nepieļautu valsts amatpersonām normatīvajos aktos noteikto ierobežojumu un aizliegumu pārkāpumus, kā arī nodrošinātu noteikto pienākumu savlaicīgu izpildi.

Tādējādi tiesa atzīst par nepamatotu pieteicējas viedokli, ka, norobežojoties no līdzdalības iepriekš minētajās starptautiskajās un sabiedriskajās organizācijās, cietīs valsts un sabiedrības intereses.

Tiesas ieskatā, valsts amatpersonas, pārkāpjot likumā „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonas darbībā" noteiktos ierobežojumus, aizliegumus un nepildot tām normatīvajos aktos uzliktos pienākumus, rada sabiedrības neuzticību valsts amatpersonas darbībai kopumā, kā arī veicina sabiedrības šaubu par valsts amatpersonas darbības tiesiskumu un objektivitāti, pildot amata pienākumus, rašanos, tādējādi, nodarot kaitējumu valsts un sabiedrības interesēm.

Turklāt tiesa atzīst par pamatotu atbildētāja argumentu, ka pārstāvēt valsti Izglītības un zinātnes ministriju minētajās nacionālajās un starptautiskajās institūcijās (padomēs) ir iespējams ar deleģētas personas starpniecību, kurai likums „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonas darbībā", kā arī citi normatīvie akti nenosaka amatu savienošanas ierobežojumus.

Turklāt attiecībā uz apstākli, ka pieteicējai kā Izglītības un zinātnes ministrijas parlamentārajam sekretāram, savu pienākumu izpildīšanai un likumā noteikto funkciju, kas saistās ar izglītības politikas veidošanu un īstenošanu Latvijā, veikšanai, nepieciešama informācija par Eiropas Savienības, ANO, t.sk. UNESCO nostādnēm šajos (izglītības) jautājumos, tiesa atzīst, ka valsts amatpersonai, amata pienākumu izpildīšanai un normatīvajos aktos noteikto funkciju, kas saistītas ar attiecīgo nozari,

veikšanai ir tiesības saskaņā attiecīgās nozares regulējošiem normatīvajiem aktiem, kā arī ar vispārējām tiesību normām, kas regulē valsts pārvaldes iestāžu darbību, pieprasīt nepieciešamo informāciju no citām institūcijām neatkarīgi no to padotības.

Tādējādi pieteicējai bija tiesības savu pienākumu pildīšanai nepieciešamo informāciju par Eiropas Savienības, ANO, t.sk. UNESCO nostādnēm izglītības jautājumos pieprasīt un saņemt, neieņemot attiecīgus amatus lēmumā minētajās padomēs.

[23] Tiesa nevar piekrist pieteicējas viedoklim, ka, norobežojoties no līdzdalības konsultatīvajā padomē „Izglītība visiem", UNESCO Latvijas komisijas un Izglītības programmas padomē, UNESCO Starptautiskā izglītības biroja padomē, Eiropas Pieaugušo izglītības asociācijas valdē, cietīs valsts un sabiedrības intereses, jo valsts amatpersonas, pārkāpjot likumā „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonas darbībā" noteiktos ierobežojumus, aizliegumus un nepildot tām normatīvajos aktos uzliktos pienākumus, rada sabiedrības neuzticību valsts amatpersonas darbībai kopumā, kā arī veicina sabiedrības šaubu rašanos par valsts amatpersonas darbības tiesiskumu un objektivitāti, pildot amata pienākumus, tādējādi, nodarot kaitējumu valsts un sabiedrības interesēm.

[24] LAPK 166.^{28}panta dispozīcija paredz atbildību par neatļauta amata, uzņēmuma līguma vai pilnvarojuma izpildes neizbeigšanu likumā noteiktajā termiņā.

LAPK 166.^{30}panta dispozīcija paredz administratīvo atbildību par veiktajām darbībām (bezdarbību), neprasot konstatēt pārkāpumu izdarījušās personas attieksmi pret izdarīto pārkāpumu, proti, konstatēt, vai pārkāpums izdarīts ar nodomu vai aiz neuzmanības.

Ievērojot minēto, tiesa atzīst, ka atbildētājs ir konstatējis pieteicējas darbībās administratīvā pārkāpuma sastāvu, kā arī to pierādījis un pamatojis ar lietā esošajiem pierādījumiem.

[25] Administratīvā procesa likuma 65.panta trešā daļa noteic, ka gadījumā, ja piemērojamā tiesību normā noteikts, ka administratīvais akts izdodams, bet nav noteikts tā konkrētais saturs (satura izvēles administratīvais akts), iestāde izdod šo aktu, ievērojot piemērojamā tiesību normā noteiktos ietvarus, un šajos ietvaros, pamatodamās uz lietderības apsvērumiem, nosaka administratīvā akta saturu.

Tā kā atbildētājs bija konstatējis, ka pieteicēja izdarījusi administratīvo pārkāpumu, tad atbildētājam bija jāizdod administratīvs akts par pieteicējas saukšanu pie administratīvās atbildības.

Atbilstoši LAPK 35.panta otrajai daļai, ja persona ir izdarījusi vairākus administratīvos pārkāpumus, kas konstatēti vienlaicīgi, un tos izskata viena un tā pati institūcija (amatpersona), administratīvais sods tiek uzlikts tās sankcijas ietvaros, kura ir paredzēta par smagāko pārkāpumu. Šajā gadījumā pamatsodam var pievienot kādu no papildsodiem, kuri ir paredzēti pantos, kas nosaka atbildību par jebkuru no izdarītajiem pārkāpumiem.

LAPK 166.^{28}panta sankcija paredz naudas sodu valsts amatpersonai no piecdesmit līdz divsimt piecdesmit latiem, atņemot tiesības ieņemt valsts amatpersonas amatus vai bez tā.

LAPK 166.^{30}panta sankcija paredz naudas sodu no piecdesmit līdz divsimt piecdesmit latiem, atņemot tiesības ieņemt valsts amatpersonas amatus vai bez tā.

Tiesa konstatē, ka atbildētāja rīcības brīvība aprobežojās ar tiesībām izlemt, kāds konkrētajā gadījumā ir piemērojams naudas sods.

Ar Lēmumu pieteicējai piemērots naudas sods 100 latu apmērā, tādējādi pieteicējai piemērots naudas sods tuvāk attiecīgās tiesību normas sankcijā paredzētajam minimālajam sodam, un tiesa secina, ka piemērotais sods ir atzīstams par samērīgu.

Tādējādi tiesa atzīst, ka atbildētājs, lemjot par administratīvā soda uzlikšanu, ir izdarījis lietderības apsvērumus un noteicis sodu, kas ir tuvāk attiecīgās sankcijas minimālajam paredzētajam sodam.

Tiesas ieskatā, pieteicējai noteiktais sods ir samērīgs un atbilstošs izdarītajam pārkāpumam.

[26] Saskaņā ar LAPK 22.pantu administratīvais sods tiek piemērots, lai personu, kura izdarījusi administratīvo pārkāpumu, audzinātu likumu ievērošanas un sadzīves noteikumu cienīšanas garā, kā arī lai tiklab tiesību pārkāpējs, kā arī citas personas neizdarītu jaunus pārkāpumus.

Savukārt samērīguma princips nosaka, ka labumam, ko sabiedrība iegūst ar ierobežojumiem, kas uzlikti adresātam, ir jābūt lielākam nekā viņa tiesību vai tiesisko interešu ierobežojumam. Būtiski privātpersonas tiesību vai tiesisko interešu ierobežojumi ir attaisnojami tikai ar nozīmīgu sabiedrības labumu. (Administratīvā procesa likuma 13.pants). Izvērtējot soda samērīgumu, jāņem vērā, ka jebkādi personas tiesību ierobežojumi pieļaujami tikai nolūkā sasniegt likumdevēja noteikto mērķi.

Gan LAPK 166.^{28}pantā, gan 166.^{30}pantā noteikts sods, kas piemērojams par izdarīto administratīvo pārkāpumu, un proti, par šādu pārkāpumu piemērojams naudas sods no piecdesmit līdz divsimt piecdesmit latiem, atņemot tiesības ieņemt valsts amatpersonas amatus vai bez tā.

Izvērtējot, vai piemērotais sods uzskatāms par samērīgu un atbilstošu izdarītajam pārkāpumam, tiesa secina, ka sods uzskatāms par samērīgu.

LAPK 166.^{28} un 166.^{30}panta mērķis ir nodrošināt valsts amatpersonu darbības atbilstību likuma „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā" prasībām un novērst jebkādas šaubas par valsts amatpersonu darbības objektivitāti un neitralitāti.

Ņemot vērā minēto, tiesa secina, ka pieteicējas vaina izdarītajā pārkāpumā ir pierādīta, kā arī pieņemot Lēmumu ir izvērtēti vispusīgi un objektīvi visi lietas apstākļi, izdarītā pārkāpuma raksturs, pārkāpējas personība, kā arī vainu mīkstinoši un pastiprinoši apstākļi.

[27] Ņemot vērā konstatēto, tiesa atzīst, ka pieteicēja pamatoti sodīta par LAPK 166.^{28} un 166.^{30}pantā paredzēto pārkāpumu, tāpēc Lēmums ir tiesisks un nav pamata tā atcelšanai.

Ņemot vērā augstāk minēto, tiesa atzīst, ka Lēmums par apstrīdēto administratīvo aktu pieņemts ievērojot procesuālos un formālos priekšnoteikumus un atbilst materiālo tiesību normām, tāpēc tas atstājams spēkā, bet pieteicēja pieteikums noraidāms.

Pastāvot šādiem faktiskajiem un tiesiskajiem apstākļiem, tiesa atzīst, ka atbildētāja pieņemtais Lēmums ir pamatots un tiesisks, savukārt pieteicējas pieteikums, kurā lūgts atcelt šo Lēmumu, ir noraidāms.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246. – 252.pantu un 289. – 291.pantu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda:

T.K. pieteikumu par Korupcijas novēršanas un apkarošanas biroja priekšnieka 2007.gada 2.aprīļa lēmuma Nr.1/3311 atcelšanu noraidīt.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā divdesmit dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvajā rajona tiesā.

Pilns spriedums sastādīts un parakstīts 2008.gada 29.februārī.

Tiesnese /paraksts/ I.Petrovska

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās rajona tiesas

tiesnese_____I.Petrovska

Rīgā, 2008.gada 29.februārī.